

Hak ve Millet Davasının Sesi

UYYANIS

YIL: 2 SAYI: 13 EYLÜL 2024

SİBER SAVAS

Dijital Çağın Yeni Tehdidi

UYANIŞ
Hak ve Millet
Davasının
Sesi

İmtiyaz Sahibi
Millet Eğitim Kültür
Sanat Sosyal Yardımlaşma ve
Hayır Derneği Adına
Genel Başkan
Cuma NACAR

Yıl:2 Sayı:13
Yayın Tarihi: 25.09.2024

Genel Yayın Yönetmeni
Selami YILDIRIM

Yayın Kurulu
Yahya DEMELİ
Nejat CEBECİ
Muharrem YAKIN
Mehmet GÖKTEKİN

Grafik Tasarım
Aykut ÖZDEMİR

İletişim

bilgi@uyanisdergisi.com.tr
uyanisdergisi.com.tr
uyanis_dergisi
Uyanış Dergisi
Uyanışdergisi
@uyanisdergisi

Yönetim Yeri

Molla Gürani Mah. Erseven Sokağı
No: 3 Kat 5 D: 9, 34093
Fatih/ İstanbul

**Gelen yazılar yayınlansa da
yayınlanmasa da iade edilmez.**

**Yazıların sorumluluğu yazara aittir.
Yazılara telif ücreti ödenmez.**

**Yayın kurulu yazılarda değişiklik
yapma hakkına sahiptir.**

**Yayınlanan yazılar kaynak
gösterilerek yayınlanabilir.**

İÇİNDEKİLER

Cuma NACAR / Başyazı	4
Selami YILDIRIM / Siyasetin Yasası Var	7
Ali Kamil YILDIRIM / İran Ne Dost Ne Düşman	8
UYANIŞ / “UYANIŞ” İkinci Yılında	10
Hasip SARIGÖZ / Siber Savaş & Süper Savaş	12
Ahmet ÇUVALDIZ / Ortadoğu Niçin Kan Ağlıyor	15
H.Ali ÖZDEMİR / Milli Siber Güvenlik Bakanlığı Kurulmalıdır	16
İbrahim Halil SİPAHİ / Göç, Türkiye’yi Türksüzleştirme Projesidir	18
Mustafa GÖKTEKİN / Sorunlarımızın Kaynağı	20
Abdullah DEMİRCİ / Portreler Meşhurları İlk Görüşüm	22
Turgut YILDIZHAN / Muhafazakarlık’tan Ne Anlamalıyız	24
Salim DEMİREZEN / Osmanlı’nın Son Zaferi Kutü’l Amare ³	26
Abdurrahman ZEYNAL / Devletin Ambarından Bir Çöp Dahı Alınmaz	28
Ahmet KARATAŞ / Eğitim Bir Kitle İmha Silahı	30
Nuray ALPER / Gönül Dili Türkçemiz	32
Şerife SARITAN / Mesel/Masal	35
Hüseyin TOPTAŞ / Akaid İman’ın Pusulası	36
Abdulkadir TÜRK / Hukuk Teamüllerinin Köklü Gelenekleri Terk mi Ediliyor?.....	38
Osman ÇEVİK / Mazlumlar Aklında Düştüğü Zaman	40

İran Ne Dost Ne Düşman

Ali Kamil YILDIRIM

İran’ın nükleer programının nükleer silah sistemine dönüşebileceği endişesi bu ülkeyi İsrail’in ve ABD’nin hedefi haline getirmektedir. İran’a yönelik İsrail kışkırtmaları karşılıklı bir savaşa dönüşmediyse burada hem İran’ın itidalli davranması hem de ABD için uygun bir zaman olmayışı inancı deniyledir. /Sayfa 8

“UYANIŞ” İkinci Yılında

Geçtiğimiz bir yıl içinde milletimizin buhranlarından kurtuluş mücadelesinde dipdiri uyandırma, akıllı davranışları ile bilinçlendirme, millet düşmanlarının tuzaklarına karşı daima uyanık kalma yolundaki yayınlarımızla görevlerimizi yapmış bulunmaktayız. /Sayfa 10

Adım adım büyük buluşmaya doğru

Değerli okuyucu, yarım asrı aşkın zamandır devam eden “UYANIŞ” çağrılarının yeni bir kilometre taşı olan “**Hak ve Millet Davası'nın sesi UYANIŞ**” dergimizin bir yılını geride bırakmanın ve yeni bir yıla merhaba demenin mutluluğunu sizlerle paylaşıyoruz.

Bir inanç, iman, ahlak ve uyanış hareketinin on yıllardır kurulan tuzaklara, uğradığı haksızlıklara rağmen her defasında yeniden, daha güçlü ve kararlı bir şekilde “**MUHTEŞEM TÜRKİYE**” çağrısına devam etmesinin büyük Türk Milleti'nin ve insanlığın varlığına yönelen tehditler karşısında ne kadar haklı olduğunu bir kere daha anladık.

Artık terör devleti tanımlamasının bile hafif kaldığı İsrail'in ve Beynelmil-lel Yahudiliğin son saldırıları dünyamızın ve bölgemizin üzerindeki tehdit ve tehlikelerin büyüklüğünü ortaya koyuyor. Lübnan'da ‘**Siber Saldırı**’ ile patlatılan çağrı cihazları ve cep telefonları dünyada korku ikliminin yayılmasına hizmet ederken Türkiye'yi yönetenlerin iktidarı ve muhalefeti ile sessizliği çok daha fazla ürkütücü.

Son gelişmeler bu ülkenin çocuklarının feryadı olarak Bilge Lider Aykut Edibali rehberliğinde ortaya çıkan yerli ve milli bir hareketin ortaya koyduğu tezlerin ne kadar doğru ve haklı olduğunu bir kere daha ispat ediyor. Bugün anlıyoruz ki Türkiye'nin; “**Milli bir UYANIŞ hareketinin**” yani Millet Partisi'nin ve kadrolarının rehberliğine, ortaya konan haklı tespitlere ve çözüm yollarına inanmaktan başka bir çaresi de yok.

Şimdi zaman, silkinme ve yeniden güçlü bir şekilde milletimizi “UYANIŞ”a çağırma zamanı. Geçtiğimiz bir yıl boyunca “**Boraboy Şenliği**” ile başlayan, Bursa'da gerçekleşen “**Gençlik Kampı**” ile yükselen çabalar 20 Ekim'de gerçekleşecek olan “**Ankara Gençlik Buluşması**” ile taçlanacak. Türkiye, yüreği vatan ve millet sevdası ile atan, yarınlar için umutlar besleyen gençler ile yine kendini her daim genç hisseden yiğitlerin buluşmasına, kucaklaşmasına tanıklık edecek. Bugün “**Büyük Buluşmaya**” hiçbir mazeret üretmeden destek vermek Türkiye'nin kalbinden, başkent Ankara'dan Dünya'ya

güçlü bir şekilde Hakkın ve Hakikatin sesi olarak haykırmak için seferberlik zamanı. “**Barış Medeniyeti olan MUHTEŞEM TÜRKİYE**” nin ayak seslerini dünyaya haykırmak için Ankara'da buluşuyoruz. 20 Ekim'de binlerce yiğidin buluşmasına, kucaklaşmasına tanıklık etmek isteyenlere selam olsun.

Değerli okuyucu bu sayımızda Genel Başkanımız Sayın Cuma Nacar başyazısında Türkiye ve Dünya gündemine dair değerlendirmelerde bulunurken pusulasını kaybetmiş Türk Siyaseti'ne rehberlik eden mihmandar rolünü de üstleniyor. Bu sayıdaki baş yazısında Sayın Cuma Nacar, “**İktidarın her sesi kendisine karşı darbe algısı, bize kararlıkta ayı ile karşılaşan kişinin, gördüğü her karartıya “ayı mı ne?” deme hikayesini hatırlattı. Öte yandan ister 27 Mayıs darbesine giden yolda, isterse de 28 Şubat sürecinde verdikleri destekle darbe veya post-modern darbeye çanak tutan CHP, bu olayı fırsat bilerek sicilini düzeltme imkânı varken; aksine mest olması ve mevcut durumu siyasi ranta dönüştürmeye çalışması bir akıl tutulmasıdır**” değerlendirmesinde bulunuyor.

Ali Kamil Yıldırım yine İran üzerine yaptığı değerlendirmede, “**İran ne dost, ne düşman**” değerlendirmesini yapıyor. Bir sonraki sayfada ise, “**Hak Millet Davası'nın Sesi UYANIŞ**” başlığıyla dergimizle ilgili bir değerlendirme yazısı yer alıyor. Emekli Asker Hasip Sarıgöz ise kendi gözünden Orta Doğu'daki gelişmelere ışık tutarak, “**Siber Savaş, Süper Savaş**” başlıklı yazısında “**Bilindiği üzere savaş sanatı, görülmeden görme, bilinmeden bilme, vurulmadan vurma, ölmeden öldürme sanatıdır. Günümüzün savaşı olan siber savaşta ise düşman görülmeyen ve bilinmeyen sinsi bir düşmandır**” değerlendirmesinde bulunuyor. Yine son günlerin en çok tartışılan siber saldırı konusunu değerlendiren Hacı Ali Özdemir de, “**Milli Siber Güvenlik Bakanlığı Kurulmalıdır**” çağrısında bulunuyor. Ahmet Çuvaldız, “**Ortadoğu Niçin Kan Ağlıyor?**” başlıklı yazısıyla bölgesel gelişmeleri değerlendiriyor. Halil İbrahim Sipahi Türkiye'nin demografik yapısına saldırı olarak nite-

lendirilen göç meselesine farklı bir bakış açısı getirerek, “**Göç, Türkiye'yi Türksüzleştirme Projesiydi**” diye yazdı.

Değerli okuyucu ayrıca farklı konularda yine bir birinden değerli yazarlarımız ufuk açıcı yazılarıyla sizlerle birlikte. Bu sayımızda Mustafa Göktekin, “**Sorunlarımızın Kaynağı**” başlıklı yazısıyla, Abdullah Demirci, “**Meşhurları İlk Görüşüm**” kitabı değerlendirmesiyle ilerleyen sayfalarımızda sizlerle birlikte oluyor. Turgut Yıldızhan, “**Muhafazakarlıktan Ne Anlamalıyız?**” yazısıyla gündelik hayatımızdaki çarpıklıklara dikkat çekerken, Hak Millet Davası'nın çınarlarından Salim Demirezen, “**Osmanlı'nın Son Zaferi Kütü'l Amâre 3**”, Abdurrahman Zeynal, “**Devletin Ambarından Bir Çöp Dahi Alınmaz**” yazılarıyla geçmişten günümüze ibret alınacak yaşanmışlıklarına pencere arıyorlar. Ayrıca, Ahmet Karataş, “**Eğitim Bir Kitle İmha Silahı**”, Millet Derneği'nin düzenlediği “**Bugünden Yarına Köprü: Türkçe**” düz yazı yarışmasında mansiyon ödülü alan Nuray Alper'in “**Gönül Dili Türkçemiz**”, Abdülkadir Türk'ün, “**Hukuk Teamüllerinin Köklü Gelenekleri Terk mi Ediliyor?**” yazılarını da keyifle okuyacaksınız.

Bu sayımızda hepimizin istifade edeceği çok önemli bir bölüm başlıyor. Usta Kalem aynı zamanda konusunun uzmanı değerli bir ilahiyatçı da olan Hüseyin Toptaş'ın büyük emekler verecek çok uzun süredir üzerinde çalıştığı, “**Akaid: İmanın Pusulası**” kitabının ön sözüne yer veriyoruz.

Dergimizin 13.üncü sayısında Genel Yayın Yönetmenimiz Selami Yıldırım, “**Siyasetin Yasası Var**”, Şerife Sarıtan, “**Mesel/Masal**” ve Osman Çevik, “**Mazlumlar Aklıma Düştüğü Zaman**” şiirleriyle gönül telimize dokunuyorlar. Ve dergimizin sizlere ulaşması için büyük emek veren değerli kardeşimiz Aykut Özdemir'e sizler adına teşekkür ediyoruz.

Yeni bir sayıda buluşuncaya dek “UYANIŞ”ta kalın ve UYANIK kalın. Bir de küçük hatırlatma 20 Ekim'de Ankara'da tarihi buluşmaya şahitlik edeceğinizi de unutmayın. Sevgiyle ve saygıyla...

Ordumuzu Göz Bebeğimiz Gibi Korumalıyız

Hak ve Millet Davasının Sesi Uyanışın fedakâr, kadir kıymet bilir okuyucusu!

Yeni sayımızda sizlerle buluşurken ülkemizin, coğrafyamızın gündemi yine yoğun. Birbirinden önem arz eden bu konuların, aslında her biri ayrı bir yazının konusu olmasına rağmen kısa kısa, başlıklar halinde de olsa bunlara temas etmekte yarar görüyoruz. Bazen ortaya atılan sunî birtakım fikirlerle, tetiklenen bir olayla cambaza bak denilerek, esas gündem değiştirilmeye çalışılır veya bunu fırsat bilerek devlet ve millet aleyhinde ciddi kararlar alınır veya alınan kararlar hayata geçirilir. Dolayısı ile işi paranoyaya dökmekten dikkat ve titizlikle, kılı kırk yarararak her olayda “Sebepe?” sorusunu aklımızdan çıkarmadan kendimize akl-ı selimle, hikmetle bunun sebeplerini sormak ve cevap aramak/bulmak zorundayız.

Ordumuzu Göz Bebeğimiz Gibi Korumalıyız.

Dünyadaki birçok kurtuluş ve kuruluş savaşlarında doğu ve batı toplumlarında siyasi ve askeri otoritenin tek kişide toplanması, sonraları görev, yetki, sorumlulukların ayrılması elbette ayrı bir yazı konusudur. Türkiye özelinde ve daha dar bir zaman dilimi esas alındığında; kurtuluş savaşını veren ve cumhuriyeti kuran, zarureten askeri kadrodur. Ancak 1923 ve 1924 yılında çıkarılan kanunlarla önce askerlerin milletvekili olmaları, sonrasında da her iki sıfatı bulunanların, bunlardan birini seçme zorunluluğu getirilerek; ayrı sıfatların bir kişide toplanmasına son verilmiştir. Bu kanunların çıkarılması değişik yönlerden izah edilebilir. Meşrutiyet, Balkan Savaşları, Birinci Dünya Savaşı ile Jön Türkler’in, İttihat Terakki’nin orduyu siyasallaştırmasının devletin yıkılışını hızlandırma sonuçları olduğu gibi, Birinci Meclis’teki muhaliflerin önemli bir kısmının subay olması ve bunların tasfiye amacı da göz ardı edilemez.

27 Mayıs 1960 Askeri Darbe, 12 Mart 1971 Askeri Muhtıra ve 12 Eylül 1980 Askeri Darbe, 28 Şubat 1997 Post-Modern Askeri Darbesi ve 27 Nisan 2007 E-Muhtırası gerek iç ve gerekse de dış etkilerle askerlerin siyasete müdahale örnekleridir. Tüm bu darbe ve muhtıralardan ordunun çıkardığı sonuç; askerinin görevinin siyasete

asla müdahil olmaması, siyasetin uygulayıcısı olmasıdır. Silahlı kuvvetler kurmay sınıfının önemli bir kısmı NATO ve benzeri uluslararası toplantılarda, askerlerin sivil otoritenin emrinde olduğunu ve bunun demokrasinin doğal sonucu olduğunu görmüşlerdir. Diğer yandan siyasetteki acizyetlerini örtmek için sürekli kendilerini görev davet eden bazı siyasilerin beceriksizliğinin unutulduğunu, ama faturanın kendilerine çıkarıldığını tecrübe etmiş olduklarından; artık onlar da sivil otoritenin sebep olduğu siyasi sorunların, sorunu çıkaranlarca çözülmesi gerektiği kanaatine varmışlardır.

Ne yazık ki AKP’nin iktidara geliş sürecinde izlediği yolda olduğu gibi ordu ile olan ilişkilerinin de, onların deyimi ile yerli ve milli olduğu kabul edilemez. Cumhuriyetin kuruluş yıllarında subaylar aynı zamanda siyasetçi iken bile sorun dış desteklerle çözülmemiştir. AKP kurucularının seleflerinin zamanındaki 28 Şubat 1997 Post-Modern Darbe sürecinde ve iktidarda oldukları 27 Nisan 2007 E-Muhtıra sürecinde askerlerle ciddi sorunlar yaşandığına şahitlik ettik. AKP iktidarı, yönetimin sivilleşmesi sorununu tüm yönetim kademelerinde sivil-askeri ile kendi içinde çözeceğine, orduyu dize getirme (?) sevdası uğruna AB ilişkileri kullanmış ve maalesef kendi ordusunu uluslararası arenada şikâyet eden bir politika izlemiştir.

Aslında medet umdukları mahfil-lerin tavşana kaç, tazıya tut politikası izlediklerinin farkında bile olmamışlardır. Casusluk, Balyoz, Ergenekon gibi birtakım adlarla darbe girişiminde buldukları iddiası ile tüm Türk Silahlı Kuvvetlerinin itibarsızlaştırılması, aslında tarihteki Yeniçeri Ocağı'nın topa tutularak yok edilmesine benzer felakettir. Felakettir, çünkü yozlaşmış da olsa devletin vurucu gücü olan askeri birlikten mahrum olarak düveli muazzama ile yapılan savaşları hep kaybettik. Bu tarihi tecrübenin, devlet hafızamızdan asla çıkarılmaması gerekir.

Türk askerinin başına çuval geçirilmesine sessiz kalındığı yetmezmiş gibi, notayı bile çok görerek “müzik notası mı” diyenler, genelkurmay başkanlığı yapmış birini terör örgütü kuruculuğundan yıllarca cezaevinde tutanlar, kozmik odayı işgale ve elde edilen bilgileri okyanus ötesine götürenleri görmezden gelenler silahlı kuvvetlerin şeref ve itibarı ile oynamışlardır. Elbette anayasa ve kanunların dışına çıkan her kim varsa bunların adil mahkemelerde hesap vermesi demokratik hukuk devleti olmanın gereğidir.

Öte yandan 15 Temmuz darbe girişimi de bahane edilerek, TSK'nın tarihi yapısının değiştirilmesi ve parçalı hale getirilmesi de vahim bir hatadır. 1 No.lu Cumhurbaşkanlığı Kararnamesiyle 1 sayılı Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 338'inci maddesindeki “Genelkurmay Başkanlığı ile Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri Komutanlıkları Milli Savunma Bakanına bağlıdır... Genelkurmay Başkanı ile Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri Ko-

mutanları Milli Savunma Bakanına ayrı ayrı bağlı ve sorumludur.” ibareleri derhal değiştirilmeli ve ayrı ayrı bağlı ve sorumluluk ortadan kaldırılmalı, olması gereken hiyerarşik yapı tekrar tesis edilmelidir.

Ülkede askeri vesayetten söz edildiği zamanlarda bile; siyasilerin çapsizliğinin sebep olduğu sorunların giderilmesinde askeri göreve davet acziyetinin ve teslimiyetçi politikaların etkili olduğu açıktır. Tam da burada, o kritik günlerde rahmetli bilge lider Aykut Edibali'nin büyük bir vukufiyetle Hz. Ali'nin, Mısır Valisi Eşter'e yazdığı mektubu gündeme getirdiğini hatırlatmak bir vefa gereğidir. Ülkeyi yönetecek elbette ki sivil otoritedir. Ancak bu yapılırken askerin şerefi ve itibarı ile oynanması da; Allah korusun, ülkenin savunmasını ve güvenliğini canları pahasına ifa eden askerin moral ve motivasyonunu yerle bir etmektir ki sonu fecaatir.

Geçmişte yaşadıklarımızın olabildiği kadar kısa bir özetini hatırlatmaya çalışmamızın sebebi; tam da ilk kez bu yıl Kara, Deniz ve Hava Harp Okullarında TSK'da birinciliğin kadın subaylarımızdan çıktığının sevincini yaşayalım derken; Kara Harp Okulundaki mezuniyet töreni sonrasında yaşananlar ve tepkilerin değerlendirmeye muhtaç olmasıdır. Birinci kadın subayımızın öncülüğünde bir grup yeni teğmenin ‘Mustafa Kemal'in askerleyiz’ diye alternatif yemin yapmaları eleştirilebilir bir disiplin sorunu olarak görülebilir. Ama buradan, hakaretlere varacak tarzda hemen darbe, askeri vesayetin hortlaması, emperyalist iş birliği sonuçlarının çıkarılması vahim bir hatadır. Hele hele güya iç-dış bağlantı gibi vehimlerle bu

yeni teğmenlerin ihraç edilmesi devlet şefkat ve merhametine yakışmayacağı gibi, adil de olmaz. Galiba toplumsal bir zafiyetimiz de her olaya gerektiği kadar değil de ölçüsüzce tepki vermek. Başta ana muhalefet partisi olmak üzere bazı yazar çizerin de bu kılıçların cumhurbaşkanına çekildiği yönündeki tezviratı, siyasi iktidarın konuya dört elle sarılmasına sebep oldu. Anlaşılan bazı zevat, kurmay subayların tecrübelerini bildiğinden, yeni teğmenlere sığınmışlar. Boş yere umutlanmasınlar, gözbebeğimiz gibi korumamız gereken silahlı kuvvetlerin sahip olduğu bu tecrübeye, onlar da iktidarın veya muhalefetin bu oyununa gelmeyecek kadar sahiptirler. Bu arada hemen eklemek gerekir ki MSB kaynaklarına dayanılarak yapılan açıklamada; “...Bahse konu ant, ilk defa 29 Ocak 1999'den itibaren ...Her Seviyede Yapılacak Diploma ve Sancak Devir-Teslim İle Yeni Öğretim ve Eğitim Yılı Açılış Törenleri Yönergesi' ne eklenmiş ve mezuniyet törenlerinde uygulanmasına başlanmıştır. 29 Mart 2023'te Milli Savunma Üniversitesi Tören Yönergesi'nde yapılan değişikliklerle törenlerde yapılacak mezuniyet andı şimdiki halini almıştır.” görüşlerine yer verilmiştir.

İktidarın her sesi kendisine karşı darbe algısı, bize karanlıkta ayı ile karşılaşan kişinin, gördüğü her karrarıya ayı mı ne deme hikayesini hatırlattı. Öte yandan ister 27 Mayıs darbesine giden yolda, isterse de 28 Şubat sürecinde verdikleri destekle darbe veya post-modern darbeye çanak tutan CHP, bu olayı fırsat bilerek sicilini düzeltmek imkânı varken; aksine mest olması ve mevcut durumu siyasi ranta dönüştürmeye çalışması bir akıl tutulmasıdır.

Sürekli darbelenen, izzet ve şerefi ile oynanan gözbebeğimiz ordumuzun daha fazla saldırıya uğratılması, yıpratılması Türkiye'nin varlığına ve geleceğine vurulacak ölümcül darbelerdir. Aziz Milletimiz ihaneti kabul etmez. Ağır darbe tellallığı yapmaya, toplumu germeye, kutuplara ayırmaya, tahrik etmeye kimsenin hakkı yoktur. İster iktidar, isterse de muhalefet yandaşlarının felaket çıkırtkanlığı yapmalarını önlemek, gözüne kestirmek kabilinden tahrik dolu söylemlerden kaçınılmasını temin etmek başta iktidarın ve muhalefetin olmak üzere tüm kamuoyunun tarihi görevidir.

Güzel Ahlakın Hâkim Kılınması Esastır

Ülkenin son bir aydır en çok konuşulan konusu Diyarbakır'da Narin yavrumuzun kaybolması oldu. Gittikçe konu ülkenin nasıl bir ahlaki çöküş ile karşı karşıya bırakıldığının felaket düzeyinde göstergesi haline geldi. Burada konuyu baştan sona özetleyecek değiliz. Zaten kamuoyunda yeterince konuşuldu, tartışıldı. Bu olayın gölgesinde kalan bir başka kan dondurucu olay da Tekirdağ'ın Malkara İlçesi'nden geldi. 2 yaşındaki bebek, hastaneye kaldırıldı ve entübe edildi. Olayın daha fazla ayrıntılarına yürek dayanmaz.

Savruluşumuz sadece eğitilmiş olmayan kesimlerle sınırlı değil malesef. Bir de okumuş, yazmışlar ve dindarlar(!) var. Milletimizin gözbebeği konumunda olan diyanette ve bağlı kurumlarındaki çürümüşlük ve bu çürümenin cezalandırılması yerine bazı siyasilere işlem yapılmaması için devreye girdiği ve olayların örtbas edilmesi için uğraştıkları iddiaları...

Bir hâkimin para karşılığı beraat kararı vermesi, diğer hâkim ve

savcılarla adli emanetteki uyuşturucuları olarak uyuşturucu partisi yapması...

Yargıda sık sık rüşvetle iş yapıldığı iddialarının, rüşvetin tarifesinin bile olduğu basına yansımaları... Sahte faturalar, kayıt dışı milyarlarca paralar... Rüşvet alırken suçüstü yapılan savcı... Avukatın aracında 25 bin uyuşturucu hap ile yakalanması...

Listeyi uzatmak mümkün. Ama daha fazlasına burada yazarak, Uyanış'ın pak sayfalarını kirletmek istemiyoruz. Burada deveye kulak misali sayılabilecek kokuşmuşluğun, yozlaşmanın, çürümenin sadece birkaç tanesine yer verdik. Kendisine İslam'ı referans aldığını iddia eden, konuştuğu zaman mangalda kül bırakmayan bir siyasi iktidarın zamanında %99'unun Müslüman olduğu bir ülkede, imam hatipli bir cumhurbaşkanının ve yöneticilerin olduğu bir ülkeden bahsediyoruz. Tarihe şan ve şeref veren, insanlığa huzur ve mutluluk, barış götüren, ahlak timsali bir ecdadın çocuklarından bahsediyoruz. 22 yıldır ülkeyi yöneten AKP iktidarı için birkaç örneğini verdiğimiz bu olaylar bir utançtır, yüzkarasıdır. Güven endeksinde Diyanet'in, bankaların yarısı kadar bir oranda güven duyulan bir kurum olması önemli bir işarettir. Bu iktidar bütün okulları imam hatip yapsa, bütün fakülteleri ilahiyat fakültesi yapsa, adımlarına gösterişli camiler yapsa, ekranlardan 24 saat dini yayın yapılırsa ne yazar... Toplumun ahlaki yapısını yerle bir ettikten sonra neye yarar? Bad'elharab'ül Basra...

Yaşanan tüm bu rezaletleri herkes kendi penceresinden değerlendiriyor. Dine ve dince kutsal sayılanlara saldırıyor bazı iflah olmazlar. Bazıları ise benim hırsızım, arsızım iyidir, çünkü bizdendir, çünkü

dindardır anlayışında. Böyle dindarlık yerin dibine batsın. Ancak gelinen noktada toplumu ahlak erozyonuna sürükleyen başta iktidar olmak üzere, tüm kesimler felaket üzerinde ciddi, samimi, bilimsel tedbirler almak zorunda.

Millet Partisi'nin ilan ettiği "Muhteşem Türkiye" projesindeki 'İslam Rönesansı' yine millet olarak imdadımıza yetişen bir kılavuzdur. Özellikle kendisini dindar kabul edenlere şu temelleri hatırlatmakta yarar görüyoruz. Hemen söylemek gerekir ki ahlaksız bir dindarlık olmaz. Olsa olsa din bezirganlığı olur. Sadece uygularken yüzlerine, gözlerine bulaştırdıkları güya; "Allah korkusu, kul utanmasına dayalı eğitim" sonuçları mıdır bunlar? Ahlaki kuralların hâkim kılınması sadece iyi niyet temennileri ile olacak iş değildir. Eğitimin yanında kurallarının, kurullarının, kurumlarının olması ve denetimi gerekir.

Öncelikle Kur'an'daki "...Sana düşen ancak açık bir tebliğdir..."¹ ayetinin doğru anlaşılması gerekir. Burada birincil muhatap, okuyanın kendisidir ve görevi yüreğinin tam derinliklerinde tüm Kur'an'ın öncelikle kendisine indiğinin bilincinde olmasıdır. Kur'an, sadece başkalarına anlatmak için değil, öncelikle kendimize nasihat, inanmak ve yaşamak için indirilmiştir. Kur'an içselleştirilmemiş, özümsememiş, ilmiyle amil olmamış kişilerin süslü yazı ve konuşmalarına haşa meze yapılamaz. Dindar olanlar -Allah Korusun- İsrailoğulları gibi kendilerini unutarak, sadece başkalarına dini anlatan kişiler olmazlar. "Siz kendinizi unutarak diğer insanlara erdemli olmayı mı öğütüyorsunuz..."² Böyle bir anlayışın sonu hüsrandır. Artık dindar olanların iman edilmesi gerekenlere yeniden iman etmesi gerekiyor.³

¹ Şûrâ 42/48 ² Bakara 2/44 ³ Nisâ 4/136

SİYASETİN YASASI VAR

Selami YILDIRIM

Ta Nizamülmülk'ten beri
Siyasetin yasası var
Devlet millet için vardır
Her şeyin bir esası var

Devlet çatı, millet direk
Devlet adaletli gerek
İncinirse ondan yürek
Mazlumların Musa'sı var

Ne temenni ne dilekle
Ne top ile ne tüfekte
Devlet kurulur yürekle
Edebalı kıssası var

Politika değil elbet
Siyasetle büyür devlet
Bitsin diye koyu zulmet
Hakkın kutlu davası var

Dervişi yok postlarının
Özü haktır kastlarının
Allah, millet dostlarının
Bir mübarek çabası var

O çaba ki derde deva
Ondan neşvediyor dava
Kurda dost, kartala yuva
Karıncanın hissesi var

Millet görürse gerçeği
Tutuşturursa ocağı
Görecektir kutlu çağı
Uzun sözün kısası var

Yansın diye kutsal ocak
Bütün yurdu köşe bucak
Derleyecek toplayacak
Bu milletin Cuma'sı var

İRAN

Ne Dost Ne Düşman

Ali Kamil YILDIRIM

”

İran hep bunu yapıyor. İhtiyaç duyduğunda dostluk sergilerken, sair zamanlarda doğrudan ya da vekil güçleri tarafından Türkiye aleyhine tutum sergileyebilmektedir. İran'ın dış politikası Şii ideolojisi ilkelerine bağlı kalmaktadır. Yurtiçi ve yurtdışı kurumsallaşması, Ortadoğu'daki Şii eksenini inşası bu ilkelerin değişmezliğini göstermektedir. Bu bağlamda gerek Irak'ta ve gerekse Suriye'de Türkiye'nin hedefleri ile örtülü de olsa çatışma halinde olması şaşırtıcı olmamalıdır.

İran'ın nükleer programının nükleer silah sistemine dönüşebileceği endişesi bu ülkeyi İsrail'in ve ABD'nin hedefi haline getirmektedir. İran'a yönelik İsrail kışkırtmaları karşılıklı bir savaşa dönüşmediyse bunda hem İran'ın itidalli davranması hem de ABD için uygun bir zaman olmayışı inancı nedeniyledir. Ancak İran'ın nükleer programını imha etmeye yönelik İsrail-ABD operasyonu bu yıl başlamadıysa, seneye başlamayacağını kimse garanti edemez. Böylesi bir harekât için planlamalar çoktan yapılmış ve güç tahsisleri görünür hale gelmiştir. İsrail'in mevcut ye-

tenekleri yanı sıra, ABD'nin bugünlerde bölgeye yapmış olduğu uçak gemileri, uzun menzilli bombardıman uçakları ve görünmezlik özelliğine sahip savaş uçakları yığınağı bu güç planlamasını görünür hale getirmektedir. İran'a karşı yapılabilecek İsrail-ABD ortaklı bir harekâta İran'ın yanında kim yer alacaktır? Tüm Ortadoğu ülkeleri bu çatışmadan uzak duracak, Çin adeta tarafsız kalacak, Rusya ise bu ülkeye savunma silahları transfer edecektir. Türkiye ise fiili olmasa bile diplomatik olarak İran'ın yanında yer alabilecektir. Türkiye'nin nükleer müzakereler sürecinden itibaren İran'ın yanında yer aldığı, her vesile ile bu ülkeye dostluk elini uzattığı halde acaba İran Türkiye'ye aynı dostluğu göstermekte midir?

İran'ın Türkiye'nin Yolunu Kesme Gayretleri

1639 tarihinde imzalanan Kasr-ı Şirin Antlaşmasından günümüze İran ile sınırlarımızın aynı kaldığını, ciddi bir çatışma olmadığını, özellikle Cumhuriyet döneminde iki ülke arasında sıkı dostluk ilişkileri kurulduğunu, hatta İran'ın gündeminde Türkiye modeli olduğunu söyleye gelmekteyiz. Acaba bugün için İran tarafında durum aynı mıdır? Türkiye-Azerbaycan yakınlaşmasına İran'ın Ermenistan'a destek vererek cevap vermesine ne demeli? Ya da Azerbaycan'ın 2020 yılında Ermenistan işgalindeki topraklarını geri kazanması sonrasında yapılmakta olan antlaşmadaki, Türkiye'yi doğrudan Azerbaycan'a bağlayacak olan "Zengezur" koridoruna

itiraz etmesi dostlukla izah edilebilir mi? Daha önemlisi yıllardır örtülü olarak PKK'ya destek sağlamasını nasıl izah etmek gerekir? İran'ın vekalet savaşçılarının Suriye'deki Türk askeri harekâtına üstü örtülü taarruzlar yapması ve şehitlere sebebiyet vermesi unutulacak bir eylem midir? Benzer şekilde İran'ın Irak'taki uzantısı Kudüs Kuvvetleri ve Haşdi Şabi gibi vekil kuvvetlerin PKK yaklaşarak Türkiye'nin Irak'ta PKK'yı bitirme planını sabote etmeye çalışması dostluğun hangi sayfasında yer alır?

Türkiye-İrak Kalkınma Yolunda Neler Oluyor?

Tüm bunlara son zamanlarda Irak ile “Askeri, Güvenlik İşbirliği ve Terörle Mücadeleye Dair Mutabakat Zaptı” ve “İrak Kalkınma Yolu” Projesini İran yanlısı güçler tarafından sabote etme gayreti gözlerden kaçmamaktadır. Ağustos 2024 tarihinde imzalanan ikili mutabakat terörle ortak mücadeleyi öngörürken, Türkiye-İrak-Katar-BEA arasında imzalanan “Kalkınma Yolu Projesi” Basra-Fav Limanını tamamlamayı, Irak sınırları içinde 1100 km’yi aşan karayolu ve demiryolu inşa ederek bu ülkeyi Türkiye’ye ve Avrupa’ya bağlayan bir projedir. Bu projelerden kimler rahatsız olmaktadır? En başta son G-20 Zirvesinde Hindistan-ABD işbirliği ile başlatılan “Hindistan-Ortadoğu-Avrupa Ekonomik Koridoru” (IMEEC) tarafları rahatsız olabilir. Proje Hindistan-BAE-Arabistan-Ürdün-İsrail üzerinden denizyoluyla Yunanistan/İtalya üzerinden Avrupa’ya uzanan lojistik bir hattır. Proje bir bakıma Çin’in “Kuşak ve Yol” projesini akamete uğratmayı amaçlamaktadır. Diğer yandan Türkiye de es geçilmektedir. IMEEC taraftarı ülkeler Türkiye-İrak Kalkınma yolunu kendilerine alternatif bir proje olarak görüp bu projeye karşı olabilirler. Peki, İran’a ne oluyor? Neden açık/gizli bu projeyi engellemeye çalışıyor? Daha ötesinde Türkiye-İrak yakınlaşmasından İran neden rahatsız oluyor? Bu yakınlaşmanın özünde terörle mücadele, Irak’ın kalkınması ve tüm ülkesinde egemenliğini tekrar tesis etmesi gibi meşru hedefler bulunmaktadır. Buna rağmen İran ve onun Iraktaki uzantıları bu yakınlaşmayı neden baltalamak istiyorlar?

İlk akla gelen İran’ın Irak üzerinde oluşturduğu nüfuzunu kaybetmek istememesi olarak görülebilir. Ayrıca İran Devrim Muhafızları uzantısı olan Kudüs Kuvvetleri ta-

rafından şekillendirilen Vekil Güçleri unutmamak gerekir. İran İsrail’e karşı hareketler dâhil olmak üzere, örtülü işlerinin çoğunu bu tür Vekil Güçlere yaptırmaktadır. Irakta İran’ın Vekil Güçleri çoktur. Başta Haşdi Şabi olmak üzere çok sayıda İran yanlısı Şii milis güçler (Bedir Ordusu, Hizbullah Tugayları, Asaib Ehli Hak Hareketi, Nuceba Hareketi, Seyyid El Şüheda Tugaylar vs.) aynı zamanda Irak devletinin resmi ordusu bünyesine alınmış bulunmaktadır. Bu Vekil Güçler Türkiye’nin Irakla yakınlaşmasını istememekte ve PKK terör örgütüne karşı yapılacak mücadeleden rahatsız olmaktadır. Hatta Haşdi Şabi ile onu himaye etmeyi öngörmektedirler. Garip tesadüftür ki ABD de aynı çizgide düşünüyor ve Talabani gibi KYB liderliğini paravan olarak kullanmaktadır.

Türk İnsansız Hava Aracını Irak Ordusu Neden Düşürdü?

16 Ağustos 2024’te Dışişleri Bakanları seviyesinde Türkiye ve Irak, “Askeri, Güvenlik İşbirliği ve Terörle Mücadeleye Dair Mutabakat Zaptı” imzalanmasından iki hafta sonra, Türk İnsansız Hava Aracı gözlem uçağını, 30 Ağustos 2024’te Irak Ordusu Kerkük civarında düşürdü. Bu eylem zamanlaması açısından da kuşku uyandırmaktadır. Düşürmeyi gerçekleştiren Kuzey Irak Hava Savunma Gücünün komutanı Abdüsselam Hamudi müjdeyi (!) kamuoyuyla paylaşırken aynı gün merkezi Irak Yönetimi tarafından görevden alınmıştır. Kimdir bu sonradan olma general? Bu kişi gerçek bir asker değil, merkezi Irak Yönetimi bazı milis kuvvetleri orduya katan düzenlemesi sonrasında general sıfatı devşirmiştir. Peki, hangi grubun adamıydı? Açık kaynaklarda yukarıda sıraladığımız İran yanlısı Vekil Güçlerden Asaib Ehli Hak Hareketi’nin adamı olduğu ortaya çıkmıştır. Bu hareketin eğitimini İran Devrim Muha-

fızları sağlamakta ve liderliğini de Kays El Hazali sağlamakta. Bu zatın Türkiye aleyhine çıkışları medyaya çokça yansımıştır. Yani uçağımızın düşürülmesinde İran yanlısı güçlerin etkin olduğu anlaşılmaktadır.

Aslında İran hep bunu yapıyor. İhtiyaç duyduğunda dostluk sergilerken, sair zamanlarda doğrudan ya da vekil güçleri tarafından Türkiye aleyhine tutum sergileyebilmektedir. İran’ın dış politikası Şii ideolojisi ilkelerine bağlı kalmaktadır. Yurtiçi ve yurtdışı kurumsallaşması, Ortadoğu’daki Şii eksenini inşası bu ilkelerin değişmezliğini göstermektedir. Bu bağlamda gerek Irak’ta ve gerekse Suriye’de Türkiye’nin hedefleri ile örtülü de olsa çatışma halinde olması şaşırtıcı olmamalıdır.

Tüm bunlara rağmen İsrail-ABD dayanışması ile Ortadoğu’da savaş yıkımının yayılmaması adına, diplomasi alanında İran’ın yanında yer alınmalıdır. Daha önce de belirttiğimiz gibi, İsrail-ABD ortaklığıyla İran’a havadan yapılabilecek bir harekât esnasında Kürecik Radarı geçici olarak susturulmalıdır. Bu arada Türkiye ile İran arasında göze çarpan ihtilaf alanları “ortak çıkar” ilkesine bağlı olarak çözüme kavuşturulmalıdır. Bu ihtilaf alanlarının ilki Türkiye’nin Irak ve Suriye’de PKK ile mücadelesi, ikincisi, Nahçıvan üzerinden sağlanması öngörülen Zengezur Koridoru, üçüncüsü ise Irak ile yakınlaşma ve Kalkınma Yolu Projesi olduğu görülmektedir. Zengezur Koridoru sorunu gereğinde İran topraklarını da kapsayacak bir düzenleme ile giderilebilir. Benzer şekilde Kalkınma Yolu Projesi sorunu İran’ın da katılımı sağlanarak giderilebilir. PKK konusunda İran açık ve şeffaf olmaya davet edilmelidir. Meşhur bir söz vardır: “Sırçadan Köşkte oturan, komşusunun bahçesine taş atmaz”. Bu özlü sözün anlamının İran yönetiminin iyi anlaması sağlanmalıdır.

UYANIS

Hak ve Millet Davasının Sesi

ikinci yılında...

”

Geçtiğimiz bir yıl içinde milletimizin buhranlarından kurtuluş mücadelesinde dipdiri uyandırma, akıllı davranışları ile bilinçlendirme, millet düşmanlarının tuzaklarına karşı daima uyanık kalma yolundaki yayınlarımızla görevlerimizi yapmış bulunmaktayız.

Uyanış dergimizin yayına başlamasının ikinci yılına girmiş bulunmaktayız. Geçtiğimiz bir yıl içinde milletimizin buhranlarından kurtuluş mücadelesinde dipdiri uyandırma, akıllı davranışları ile bilinçlendirme, millet düşmanlarının tuzaklarına karşı daima uyanık kalma yolundaki yayınlarımızla görevlerimizi yapmış bulunmaktayız. Yaptığımız ikaz ve irşatlar ile bir takım siyasi çevrelerin bundan istifade ettiklerini biliyoruz. Ancak, bahşedilen bu nimetlere mukabil milli uyanış hareketini yeteri kadar önemsememiş olduklarını görmekteyiz. Yeteri kadar önem verilmemiş olmak hareketimizin büyük bir yüce şanını asla zedelemeyecektir.

Enflasyon Durdurulamıyor

Ekonomik yıkımın ve enflasyonun durdurulmasında gösterdiğimiz formüllerin ne kadar isabetli olduğu ortaya çıkmıştır. “Ekonomik hayatı yabancılara vesayetinden kurtarmak” gerektiği vurgulanan ikazlarımızdan sonra milli sanayi hamlelerinin yaygınlaşmaya başladığı görülmüştür. Özellikle harp sanayindeki gelişmeler ülkenin yüz akı olmuştur. Bu iyi niyetli hamlelerin gelişme ve başarı şansı ne kadar olacaktır? Tarih iyi niyetlerle başlayan, fakat ehliyet ve liyakatten yoksun teşebbüslerin enkazları ile doludur. Bu bağlamda enflasyon ile mücadelede siyasi iktidar sınıfta kalmıştır. İki seneye yakın bir zaman içinde tüketici fiyatları üçe, beşe hatta ona katlanmıştır. Siyasi iktidar ise bu katlanan fiyatların ancak yarısına yakın bir oranı resmi enflasyon olarak değerlendirmiştir. Maaş ile geçinen emekli ve işçilerin gelir düzeyleri enflasyon karşısında gerilemiştir. Geçim sıkıntısı, ekonomik sıkıntılar vatandaşı perişan etmiştir. Ekonomik sıkıntılarının çare bulamayan birçok insan gayri meşru yollara başvurmak zorunda kalmaktadır. Maddi problemler çözülemeyince beraberinde manevi ve sosyal yıkım gelmektedir. Toplumun manevi değerleri zayıflamakta, ahlaki ve sosyal ilişkiler bozulmaktadır. Uyanış yayınlarımızda bu ve benzeri problemler için gerekli ikazların yapılmasına rağmen bu milli buhranların çözümüne yönelik faaliyetler işe yaramamıştır.

Arap Baharı Bir Aldatmacadır.

BOP Projesi kapsamında devam eden Ortadoğu savaşları ülkeleri kan gölüne dönüştürmüştür. “Arap Baharı” hamlesi ile başlatılan Arap dünyasındaki öldürücü yıkımlar İsrail Gazze savaşı ile zirveye ulaşmıştır. Hür dünyadan İsrail’in insanlık dışı saldırılarına karşı hiçbir müdahale olmamıştır. Herkes gibi Türkiye de tehdit ve temennilerle İsrail soykırımına sesleniyordu. Ortadoğu’da barışın bir yerden başlaması gerekiyordu. Türkiye’nin özellikle komşularıyla dostane ilişkiler içinde olması ve savaşların durdurulması gerektiği yayınlarımızla anlatılmıştı. Savaştan kaçan sığınmacıların sığınağı olan Türkiye’den, Cumhurbaşkanı açıklamaları ile “Suriye’ye dostluk elimizi daima uzattık ve uzatırız” diyerek, Suriye ile dostluk temaslarının başladığını görüyoruz. Bu ve benzeri iyi niyetli girişimler İsrail’in yayılma politikasına engel olacak bir iş olmadığı aşikârdır. İsrail sınırlarını Arz-ı mev’ud bölgesi olarak genişletmeye devam etmektedir. Muharref Tevrat’ta geçen “Ayak tabanının basacağı her yer sizin olacak” cümlesini bir iman haline getirmiş olan Yahudilerin her türlü katliamdan çekinmeyecekleri aşikârdır.

ABD planladığı BOP projesi kapsamında İsrail'i bir manivela gibi kullanmaktadır. İsrail'i güçlendirmek ve büyütmek istemektedir. 2010 yılından itibaren başlatılan "Arap Baharı" yutturmacası ile Arap ülkelerini hizaya getirmişlerdir. Tunus'tan başlayan halk ayaklanmaları diğer Arap ülkelerinin (Cezayir, Fas, Ürdün, Lübnan, Sudan, Umman, Suudi Arabistan, Mısır, Yemen, Libya, İran, Irak, Batı Sahra, Bahreyn, Cibuti, Moritanya) rejimlerini değiştirmeye yönelik eylemlerle devam etmiştir. Bu tür yayınlarımızla düşmanın vatana müdahale metotlarını anlatmış ve gerekli ikazımızı yapmıştık. Türkiye bir iyi niyet göstergesi olarak savaştan kaçan insanları sığınmacı olarak kabul etmiştir. Ülke nüfusunu % 10 larını bulan sığınmacı akınına karşı vatanın sessiz bir istila ile karşı karşıya olduğunu gösteren yayınlarımızla ülkeyi kuşatan bir tehlikeyi haber vermiştik. Milli kültürün, milli ahlakın ne kadar korunmaya ihtiyacı olduğunu ifade etmeye bile gerek olmadığı bir zamanda bu kutsal değerlerin yıkılmaya başladığı görülmektedir. Ahlıksızlık, hırsızlık, madde bağımlılığı gibi hastalıkların yaygınlaştığı görülmektedir. Yabancı kültürlerin, yabancı ahlak kurallarının toplumumuzu yıpratmasına seyirci kalınamaz. Sayın Cumhurbaşkanının "Muhacir-Ensar" örneği ile açıklamaya çalıştığı sığınmacı politikasının yeterli olmadığını açıklayan yayınlarımız oldu. Toplumumuz içinde yaşamak mecburiyetinde olan sığınmacılar için ne gibi bir sosyal uyumluluk programı olmuştur? Aksine sığınmacıların yaşadıkları yerlerde olaylar çıkmakta, güvenlik zaafa düşmektedir. Hırsızlık, ahlaksızlık, sahtecilik, mala cana zarar verme, sosyal uyumsuzluk gibi problemlerin polisiye tedbirlerle çözülemeyeceği anlatılmıştı.

Ağla Abdullah Ağla

20 Mart 2014 tarihinde IŞİD bir tehditte bulunuyor. Ata yadigarı, Selçuklunun emaneti Caber kalesinde bulunan Süleyman Şah Türbesi ve saygı karakolu olan vatan toprağı terk edilmiş, gönderde dalgalanan şanlı bayrak indirilmiştir. Bu olay karşısında rahmetli Edibali Endülüs Sultanı Muhammed Abdullah'ın Gırnata kalesini terk ederek ağlaması ve bunu gören annesinin ona söylediği sözü hatırlatmıştı. Ayşe Sultan şöyle demişti: "Ağla Abdullah ağla. Erkekler gibi savaşmadın, şimdi kadınlar gibi ağla." IŞİD'e karşı neden bir saygı karakolunu, emanet olan kalemizi koruyamadık, vatan toprağını terk ettik.

Ehliyet ve Liyakat

2024 Yılı 31 Mart günü Türkiye Mahalli İdareler Seçimleri yapılmıştır. Seçim vesilesi ile Dergimiz Uyanış ülke yönetiminde "ehliyet ve liyakat" esaslarını açıklayan yayınlar yapmıştır. Ayrıca adaletsiz yönetimlerin ülkeyi yaşanmaz hale dönüştürdüğü bu hayattan kurtuluşun yollarını anlatarak, meşru olan yolların, hak ve adalet, ilim ve ahlaktan uzaklaşarak yalan ve hileye dayanan siyaset yolu olmadığını göstererek milletin uyanış mücadelesini sergilemiştik. Muhteşem Türkiye'nin kuruluşunda gerekli olan, başta hukuk devleti ilkesinden başlayarak vatana ve millete azim ve kararlılıkla hizmet etmenin yollarını anlattık. İnsan hak ve özgürlüklerine dayalı Hukuk Devleti ilkesi ile Muhteşem Türkiye'yi kurmanın yollarını göstermiştik.

Tarih iyi niyetlerle başlayan, fakat ehliyet ve liyakatten yoksun teşebbüslerin enkazları ile doludur. Maddi problemler çözülemeyince beraberinde manevi ve sosyal yıkım gelmektedir. Toplumun manevi değerleri zayıflamakta, ahlaki ve sosyal ilişkiler bozulmaktadır.

Kem Alet İle Kemal Olmaz

Ülke meselelerinin teşhisleri tamamdır. Tanımlanan sosyal problemlerin tedavi formülleri anlatıldı. Yaşanan hayatta kötü ve yanlışları tespit etmek kolaydır. Önemli olan doğru ve iyi olanı bulabilmektir. Yanılgı ve yanlışların hayatınıza yön verecek iyi ve doğruyu bulmanıza engel değildir. Hayattaki yanılığın bir tecrübedir. Uyanış yayın hayatında bunu yapmaya çalışmıştır. Ama işin başında bulunanlar, işin sonunda tespit edilen problemleri çözülebildi mi? Asıl mesele budur. Görülüyor ki hala millet ızdırabı devam ediyor. Milli meselelerin çözümünü yapacak ehliyetli insan gücünden yoksun olduğumuz ortaya çıkmıştır. İş yapabilmek bir sanat ve beceri işidir. Milli problemlere karşı dayanamayıp, yenik düşen insanlarla problemler çözülemez. Her hal ve şartta daima uyanık ve dik durmak, eğilip bükülmek, ehliyet ve liyakatin ilk kuralıdır. İş yapacak ehliyetli ve liyakatli kişilere ihtiyaç vardır. Her işte mutlak başarı olmak mümkün değildir. Başarısız olduğunu anlamak ve bundan ders almak ehliyet ve liyakat işidir. Seçilip iş başına getirilen kişilerin uygun olmadığı ortaya çıkmıştır. Sonuç olarak "kem alet ile kemalat olmaz" demek gerekir.

SİBER SAVAŞ

SÜPER SAVAŞ

”

Bilindiği üzere savaş sanatı, görülmeden görme, bilinmeden bilme, vurulmadan vurma, ölmeden öldürme sanatıdır. Günümüzün savaşı olan siber savaşta ise düşman görülmeyen ve bilinmeyen sinsi bir düşmandır.

Hasip SARIGÖZ

Tarih, 2 Haziran 2005 idi.

Türk televizyonlarında bir efsane haline gelmiş olan “Kurtlar Vadisi” dizisinin 85’inci bölümü oynatılıyordu.

Dizideki bir sahnede; bir araç içerisinde hareket halinde olan Samuel Vanunu’nun cep telefonuna bir mesaj geliyor. Bunu fark eden oyuncu telefonunu eline alıyor ve gelen mesajı okumak için telefonu yüzüne yaklaştırıyor ve derken saniyeler içinde buuummm!!!

Samuel Vanunu içinde bulunduğu araçla birlikte cep telefonu ile patlatılarak yok ediliyor.

O an için hepimize çok ilginç ve gizemli gelen bir sahneydi. Çoğumuz böyle bir saldırı için “acaba böyle bir şey mümkün olabilir mi?” diye düşünüyorduk.

İşte o acaba dediğimiz saldırının çok daha ötesinin gerçek olduğuna, şimdi bizzat tanık olarak öğrendik.

Çağrı cihazları ve telsizler üzerinden yaklaşık 4.000 kişi hedef alındı ve yaklaşık 3.000 kişi saf dışı edildi. Gerçekten çok başarılı bir istihbarat çalışması, çok başarılı bir Truva atı yerleştirilmesi ve eş zamanlı olarak uzaktan tetiklenen çok etkili bir saldırı...

İsrail tarafından yapılan bu siber&elektronik&konvansiyonel&hibrit saldırı neticesinde; dünya harp ta-

rihindeki savaş tür ve tekniklerine yeni bir boyut daha eklenmiş oldu.

Bu saldırının içyüzü öğrenilene ve karşı korunma/savunma yöntemleri geliştirilene kadar, artık hiçbirimiz güvende değiliz. Güvende değiliz çünkü cebimizdeki telefon, dizimizin üstündeki bilgisayar, seyrettiğimiz televizyon, evimizi temizleyen robot süpürge, bindiğimiz elektronik aksamı araba, bağlandığımız bedava wifi ağı ve daha niceleri...

Nasıl bir bela veya nasıl bir tehlike ile iç içe yaşadığımızı bilemiyoruz!

Evet, bu siber& hibrit bir saldırı. Karşı karşıya olduğumuz savaş ise “Siber Savaş”, yani “Süper Savaş!”

Peki, Siber Savaş veya Siber saldırılar konusunda ne biliyoruz?

Siber saldırı ile; bilgisayarlar, ağlar, sinyaller ve yazılımlar kullanılarak yönlendirilen her türlü füze, uçak, atış sistemleri, otomasyona bağlanmış her türlü üretim, iletim ve dağıtım sistemleri vb. sistemler yanıltılabilmekte, yönlendirilebilmekte veya bu sistemler çökertilebilmektedir. Özellikle bir ağa bağlı elektronik cihaz ve sistemlerin tamamı siber savaş tehdidi altındaki ürünler olarak değerlendirilmelidir.

Siber tehditler, asimetric olması nedeniyle nükleer tehditten sonra ikinci sırada yer alıyor.

Gerçekten büyük bir tehdit!

İyi de böylesine büyük tehdit, ilk defa iki gün önceki saldırılarla mı gerçek oldu? Bunun bir evveliyatı yok mu?

Dünyada bu tür savaşın daha önce icra edilmiş uygulamaları ve örnekleri yok mu?

Elbette Var:

İlk siber saldırıyı Çin yapmıştır ve bu saldırı ile Pentagon’un bilgilerinin %90’ını çalmayı başarmıştır.

ABD; 1982 yılında düzenlediği bir siber saldırı ile Rusya’nın Sibirya bölgesinde bulunan bir doğal gaz hattını patlatabilmiştir. (Buradaki yöntem “Mantık Bombası” yöntemidir.)

Siber saldırı ile Avrupa ülkelerinin ortak yatırımı olan F-35 Eurofighter savaş uçağı projesine ait 10 terabayt bilgi çalınmıştır. (bu bilgilerin çıktısı alınırca tam 2 kamyon dolusu evrak ortaya çıkmaktadır.)

Güney Kore; siber savaş yöntemi ile düşmanı olan Kuzey Kore ordusunu yanıltmış ve Kuzey Kore topçularını tamamen yanlış hedeflere yönlendirebilmiştir. (Bu bilgisayar sistemleri üzerinden coğrafi bilgi sistem verilerinin değiştirilmesi mantığına dayanmaktadır.)

ABD’ye ait bir casus uçağı, Çin Devleti tarafından; hiçbir hasar verilmeksizin siber savaş yöntemi ile Çin’de bir hava alanına indirilebilmiş ve incelenmek için uçağı el konulmuştur.

ABD tarafından yapılan siber saldırı ile İran'ın nükleer programı tam 2,5 yıl geciktirilmiştir.

30 Mayıs 2015 tarihinde yapılan ve kimin yaptığı hala açıklanmamış olan bir siber saldırı ile, neredeyse bütün Türkiye'nin elektrikleri belli bir süre için kesilebilmiştir.

Yine 2015 yılında Ukrayna'nın Ivano-Frankivsk bölgesindeki bir elektrik dağıtım şebekesine siber saldırı düzenlendi. Yaklaşık 225 bin kişinin yaşadığı bu bölgedeki insanlar, saatlerce elektriksiz kaldı.

Daha birkaç yıl önce, Kovit Salgını döneminde, Türkiye Cumhuriyeti Sağlık Bilgi Sistemi üzerinden Türk halkının kimlik bilgileri çalınmıştır.

Rusya-Ukrayna savaşı sırasında, Türkiye tarafından Ukrayna'ya verilmiş olan İHA ve SİHA'lara ait bir Ukrayna üssü, Ruslar tarafından basılmış ve İHA ve SİHA'lar yerde iken Ruslar tarafından ele

geçirilmiştir. Fakat Türkiye tarafından uzaktan yapılan bir siber müdahale ile bu İHA ve SİHA'lar etkisiz hale getirilmiştir.

Hastanelerdeki Pet çekim cihazlarının yazılımına konulan bir virüsle, birçok sağlıklı insana kanser teşhisi koydurulabilmiştir.

Siber saldırganlar 2013 yılında ABD merkezli bir perakende şirketi olan Target'i hedef almışlar ve saldırganlar, Target'in ödeme sistemlerine sızarak 40 milyon müşterinin kredi kartı bilgilerini ele geçirmişlerdir.

2017 yılında dünyayı etkisi altına alan bir siber saldırı ile birçok kuruluşun ve hastanenin bilgisayar sistemleri kilitlenmiş ve bu sistemlerin normale döndürülmesi için çok yüksek fidyeler talep edilmiştir.

Yine 2017 yılında Equifax adlı bir kredi şirketi hedef alınmış ve saldırganlar, Equifax'in sistemlerine sızarak 145 milyon Amerikalının kişisel ve finansal bilgilerini çalmışlardır.

1999 yılında, Amerikan Ulusal Havacılık ve Uzay Dairesi (NASA)'nın bilgisayarlarına erişen ve henüz 15 yaşında olan Jonathan James adlı bir Amerikan vatandaşı; NASA'dan 1.7 milyon civarında yazılım dosyasını çalmayı başardı. Bunun NASA için maliyeti tam 41 bin dolardı.

Mayıs 2021'de Amerikan petrol boru hattı şirketi Colonial Pipeline; benzin dağıtımını ve nakliyesinin yanı sıra cihaz ve gaz boru hatlarından oluşan altyapısını etkileyen bir siber saldırının hedefi oldu. Şirket, boru hattını kapatmak zorunda kaldı. Şirket FBI ile işbirliği yapmasına ve Bitcoin üzerinden saldırganlara 4,4 milyon dolar fideyesine rağmen sistemleri bir haftaya yakın kapalı kaldı.

Takvimler 19 Temmuz 2024'ü gösterdiğinde ülkemizi de etkileyen büyük bir siber saldırı gerçekleştirildi. Bu saldırıda başta havayolu şirketleri, televizyon yayınları, bankacılık ve finans sistemleri olmak üzere, birçok sektör etkilendi kilitlendi. Milyonlarca insanda ne rahat kaldı ne de huzur. Küresel çapta 5 binden fazla uçuş iptal edilirken, bazı ülkelerde finans sistemleri de devre dışı kaldı. Bu saldırının dünyaya maliyeti yaklaşık olarak 5,4 milyar dolardı.

Böylesine ciddi örnekler ve daha burada yazamadıklarım! Yazmayı uygun bulmadıklarım...

Yani Durum Ciddi!

Peki ya, Siber Savaş veya Siber saldırılar konusunda dünyada neler oluyor, alınan önlemler veya yapılan çalışmalar nelerdir?

Dünyada 30 civarı ülke siber savaş veya siber savunma konusunda ciddi yatırımlar yapmış ve yapmaktadır.

ABD Ordusunda Siber Filo Kılıkları vardır.

Türk Ordusu ve Türk Devleti ise, bir süre önce farkındalık kazanmış, istenilen seviyede olmasa bile yapılan çalışmalar ümit verici bir şekilde devam etmektedir.

2012 yılında başlatılan çalışmalar neticesinde bir Siber Savunma Merkezi (SİSAMER) kurulmuş ve daha sonra TSK Siber Savunma Komutanlığına dönüştürülmüştür. Siber Savunma Komutanlığına bağlı Siber Savunma Taburları oluşturulmuştur. Yeni oluşturulan bu birimlerle; Türk Silahlı Kuvvetlerine ait sistemlerin siber güvenliğini en üst düzeye çıkarılması ve siber tehlikelere karşı koyma kabiliyetlerinin artırılması, gerek duyulan millî yazılımların üretilmesi, dijital hudutların en etkin şekilde korunması amaçlanmıştır.

”

ASELSAN eskiden çıkardığı cep telefonu cihazını günümüzün ihtiyaçlarına göre geliştirerek hızla piyasaya sürmeli, bütün devlet erkânı tarafından kullanılması mecburi hale getirilmeli, Türk halkının da milli üretimi kullanması özendirilmelidir.

TSK tarafından yapılan kamuoyuna açık yayınlara göre; TSK, sahip olduğu bilişim altyapısının güvenliğini koruyabilme ve siber olaylara karşı en hızlı şekilde yanıt verebilme kabiliyetine erişmiştir.

Silahlı Kuvvetlerin dışında bu konudaki faaliyetler oldukça cılız kalmıştır. Sadece İstanbul Ticaret Üniversitesi'nde bir Siber Güvenlik Eğitim Programı vardır. Bunun dışında, Ege Üniversitesi, Gebze Teknik Üniversitesi, İstanbul Teknik Üniversitesi ve Ankara Üniversitesi bünyesinde Siber Güvenlik Meslek Yüksekokulu açılmıştır.

Bütün bunlar ülkemiz açısından yeterli midir?

Tabi ki yeterli değildir.

Bilindiği üzere savaş sanatı, görülmeyen görme, bilinmeden bilme, vurulmadan vurma, ölmeden öldürme sanatıdır. Günümüzün savaşı olan siber savaşta ise düşman görülmeyen ve bilinmeyen sinsi bir düşmandır.

Eğri oturup doğru konuşmak gerekirse; Türkiye kuşatılan ve hatta kuşatma altında bulunan bir ülkedir, dolayısı ile çok yüksek risk altındadır.

Üstelik 15 Temmuz'un ardından, inisiyatifi, emir komuta birliğini, silah arkadaşlığını, kurmaylık sis-

temini, belli ölçülerde etkili eğitim sistemini, askeri yargı sistemini, askeri sağlık sistemini ve hepsinden daha önemlisi moral, motivasyon ve özgüvenini yitirmiş bir TSK vardır.

O zaman çözüm ne olabilir?

Türkiye'nin bütün kurum ve kuruluşlarını kapsayacak bir siber savunma teşkilatının kurulması şarttır.

Siber Savunma Komutanlığı'nın teşkilat ve yeteneklerinin geliştirilmesi ve Türkiye'de siber güvenlik yönünden lokomotif güç haline getirilmesi önemlidir. Bunun dışında bu komutanlık bünyesine bir de siber saldırı birimi teşkil edilmelidir.

ASELSAN eskiden çıkardığı cep telefonu cihazını günümüzün ihtiyaçlarına göre geliştirerek hızla piyasaya sürmeli, bütün devlet erkânı tarafından kullanılması mecburi hale getirilmeli, Türk halkının da milli üretimi kullanması özendirilmelidir.

Gerekli teknoloji yatırımları, maliyetlerine bakılmaksızın yapılmalıdır.

İsrail'e modernize ettirilen her türlü araç, gereç, silah ve teçhizatın yazılımları değiştirilmelidir.

Her türlü elektronik sistemde **MUTLAKA MİLLİ YAZILIMLAR KULLANILMALIDIR.**

Tüm kamu hizmetleri kapalı ağ üzerinden verilmelidir.

Havaalanlarında, otellerde, alışveriş merkezlerinde, tatil köyleri vb. yerlerdeki halka açık wifi sistemleri bu tip casus yazılımların en kolay yüklenebileceği yerlerdir. Bunların kullanımından kaçınılmalıdır.

Bundan böyle bütün devlet görevlileri kendi çaplarında çok daha uyanık olmalı ve dikkatli davranmalıdırlar.

Yani bu işe de kafa yorulmalı, çaba harcanmalı, para dökülmeli, ekipler kurulmalı ve çalışılmalıdır. Yoksa daha çok sorarız:

Eller giderken aya, bizim eller neden yaya?

Bu elektrikler niye kesildi?

Bu uçaklar niye düştü?

Bu telefonlar niye patladı?

Bu bilgiler nasıl çalındı?

Bu canlar nasıl alındı?

Şimdilik kaydıyla bu kadar...

Şüphe içinde ve uyanık kalın.

Evveet değerli okurlar, siz şimdi bu satırları okuduğunuza göre sayfama geldiniz demektir. Size hoş geldiniz, yönetimi de artık yeter diyorum. İki de bir sayfamın yerini değiştirerek beni sayıları bir elin parmakları kadar olan okuyucularımın o keskin gözlerinden kaçırılmazsınız. İçindekiler sayfasına bakarak beni anında buluyorlar zaten, hiç boşuna uğraşmayın...

Evet, Ortadoğu kan ağlıyor. Sadece bugün değil, dün de daha önceleri de kan ağladığı gibi. Korkarım ki yarın da kan ağlamaya devam edecek. Bu durumun nedeni, Ortadoğu'nun stratejik önemi ve devasa bir petrol denizinin üzerinde olması yanında birilerinin o melun emeldir maalesef. Ortadoğu'nun stratejik önemi ve adeta bir petrol denizi üzerinde yer aldığı, herkes tarafından bilinen bir gerçek. Gerçi bilenler, o melun emeli de biliyor. Bilmeyenler de duyuyor ve işitiyor. O melun emel, Yahudilerce Kudüs merkezli Büyük İsrail Devletini kurma hayalidir. Bu hayal, öyle sanıldığı gibi dünyanın ve bugünün değil tam iki bin yıl öncesinin hayalidir. Yahudiler; Filistin'den çıkarıldıkları o günlerden bugüne kadar, hep Büyük İsrail hayaliyle yaşamışlar ve 1948'de Filistin'de İsrail Devleti'ni kurarak ilk perdeyi açmışlardır.

Bakın 1971 yılında, bu konuda neler yazmışız: "İsrail; Muharref Tevrat'ta çizilen ve politik Siyonizmin kurucusu Teodor Herzl tarafından ortaya konan amaçlarını birer birer gerçekleştirme aşamasındadır." "İlk adım, Arz-ı Mev'ud'da bir İsrail devleti idi. Ve bu adımı, ikinci adım olan «Nil'den Fırat'a» merhalesi takip edecekti. Nitekim «Altı Gün Savaşları» diye adlandırılan harpte de İsrail, Nil Nehrine kadar dayanmıştı." "Ve sıra artık bu topraklar üzerinde bir İsrail İmparatorluğu'nun resmen kabul ettirilmesine gelmişti. Bu ise, ancak beynelmilel (uluslararası) bir politikayla mümkündü."

(Yeniden Millî Mücadele Dergisi, Yıl 2, Sayı 92, 2 Kasım 1971, Sayfa 6)

Şimdi, Hamasın akla ziyan saldırısı İsrail'e; binlerce yıllık bu adi emelini gerçekleştirmek için Filistinlileri kanlı bir katliamla yok etme ve Gazze'yi ele geçirme yolunu açmıştır. Türkiye, 1949 yılının mart ayın-

da, İsrail Devletini tanıyan ilk Müslüman ülke olarak yaptığı o meşum hatayı; sadece mazlum Filistinliler için değil, yarın ülkemizin bir kısım topraklarını da ele geçirmeye yönelik genişleme harekâtını durdurmak için filli olarak harekete geçerek, bu meşum projeyi engellemek suretiyle telefi edebilir. Türkiye bu güce sahiptir.

Ben de Boykot Ediyorum

Maalesef iktidar, Hıristiyan dünyası topyekûn İsrail'in arkasına geçerken kendi harekete geçmediği gibi İslam dünyasını da harekete geçirememiştir. Gerçi birçok adım atılmıştır. Ama bu adımlar, fiili olmaktan çok, vatandaş boykota yönelmek ve ülke liderleri ile temaslardan öteye geçmemiştir. Ülkeyi yönetenler ve yönetmeye talip olanlar bilmelidirler ki, Gazze'de devam eden katliam, İsrail'in sadece Filistinlileri katletme sorunu değildir. Zira, bu vahşet, gerçekte batılın hakkı ve hakikati katletmesidir. Arkasına tek mil Hıristiyan alemini alan soykırımcı Netanyahu ve bir avuç Siyonist, inançları gereği insan olarak görmedikleri Filistinlilerin nezdinde Müslümanları katletmektedir. Filistin'de Batılın Hakla kapışması devam ederken, biz İsrail mallarını boykotla ne kazanacağız ya da neyi önleyebileceğiz, ben görevimi yaptım avuntusu dışında.

Zira, İsrail dediğin sadece Filistin'de küçük bir devlet değil ki. Amerikâda, Rusya'da, Çin'de, Avrupa'da ve hemen her yerde kolları olan bir ahtapot. Para onlarda, altın onlarda, dünyanın ekonomisi de onların ellerinde. Bazı tanıdıklar paylaşım yapıyorlar, "Lütfen boykota devam edelim, İsrail ürünlerinin satışları yüzde şu kadar düştü" diye. Düşmesine düşmüştür de bu düşüş İsrail ekonomisini, Yahudi sermayesini ne kadar etkilemiştir? Diyelim ki etkiledi. Amerika silah ve para gönderiyor. Aynı şekilde Batı da. Eksilenleri yerine koyuyor Batı Alemi. Peki ya biz, İslam Alemi, sadece yiten bir canı yerine koyabilir miyiz? Boykottan ve Filistin'e yardımdan önce İsrail'i engellemek gerekmez mi?

Vatandaş boykota çağırın malum kanallar hangi ürünlerin reklamlarını yapıyorlar? Ve kimler Ahmet üretiyor, Mehmet dağıtıyor, Ali alıyor ve Veli de içiyor

diye kolayı gözümüze sokuyor? Onları siz çok iyi biliyorsunuz. Bir, bir taraftan dizileri ve programları ile Türk aile yapısını bozmak, muhteşem ahlakımızı yozlaştırmak için birbiri ile yarışıp, iş siyasete gelince varsa da yoksa da Tayyip, Tayyip diyenlerdir bunlar. Ben de onları protesto ediyor ve zaten izlemediğim bu kanalları hiç izlemeyeceğimi beyan ediyorum. Siz de izlemesiniz değil mi?

Dostumuz "Şu Komşu Yunan"

Hatırlarsanız bir süre önce Erdoğan, Washington'daki NATO toplantısında Yunanistan Başbakanı Miçotakis ile de görüşmüş ve bu görüşmede; Yunanistan ile iyi komşuluk esasına dayalı dayanışma ruhunu geliştirme gayretine devam ettiğini ve bunların artarak süreceğini ifade etmişti. Şöyle bir bakalım mı; Erdoğan'ın iyi komşuluk ilişkilerini (!) ve dayanışma ruhunu (!) geliştirmeyi düşündüğü şu bizim komşu Yunanistan, iyi komşuluk adına bugün neler yapıyor, geçmişte neler yapmış.

Dün Batının alavereyle kendilerine ihsan ettiği On İki Ada'yla yetinmeyip bugün burnumuzun dibindeki adları da işgal ederek, asker çıkarıp bayrak dalgalandıran bir komşudur o Yunan.

Peki ya yetmişli yıllarda Yunanistan dostluk adına neler yapıyordu acaba? Yunanistan, o yıllarda ABD'den silah ve Fransadan Mirage'ları alarak harp gücünü artırmaya çalışan bir ülkedir. Diğer taraftansa Lozan Anlaşmasına rağmen, adalarda hava alanları inşa etmekte ve "Yunan Jandarması" isimli askeri birlikler kurmakta. Soruyoruz, Hariciyemiz bütün bunları bilmiyor mu? Biliyorsa susması nedendir?

Hızla silah ikmali yapan, özel harp birlikleri kuran ve bunları Avrupa'da eğiten Yunanistan'ın, yeni bir taarruz hazırlığı içinde bulunmadığı iddiası güçtür. (Y. Millî Mücadele Dergisi, Sayı 77, 20 Temmuz 1971, Sayfa 8) Yeniden Millî Mücadele Dergimizin yazdığına göre, dost zannıyla elimizi uzattığımız şu bizim komşu Yunan, o yıllarda da gerçekten de tam dostmuş, tıpkı bugünkü gibi...

Yunan'a uzatılan el, sıkı bir yumruk değil de açık bir else, uzatan gafildir!

MİLLİ SİBER GÜVENLİK BAKANLIĞI KURULMALIDIR

H.Ali ÖZDEMİR

Lübnan'da Hizbullah'ın kullandığı çağrı cihazlarının ve daha sonra telsiz cihazlarının patlaması ile yeni bir savaş modeli gündeme geldi. Ulusal varlığı tehdit eden siber savaşlar hibrit savaş uygulamalarının bir parçası olarak geliştirilmeye başlandı. İnternet ağı ile bütün dünyayı dolaşan elektronik iletişim hatları, siber uzay ülkeler arası savaşın bir parçası olmaya başladı. Ülke sınırlarını zorlamadan her yere ulaşabilen elektronik uzay yok edici bir silah olarak savaşlarda kullanılmaya başlandı. Lübnan'daki Hizbullah'a karşı elektronik silah olarak kullanılan, çağrı cihazı ve telsiz patlamaları, 37 kişinin ölümü ve 3 bin 250 de fazla kişinin yaralanması ile sonuçlanmıştır.

Patlamanın şekli ve meydana gelme anının incelenmesi ile cihazlara yerleştirilen patlayıcı ünitelerin elektronik ve teknolojik bir ürün olduğunu gösterdiği anlaşılmıştır. Çağrı cihazlarını ve telsizleri satın alan Hizbullah üretici firmaların merkez altına alınmasına neden

Siber saldırılar sadece askeri bir konu değil topyekun milleti kucaklayan milli bir meseledir.

olmuştur. Patlayan cihazlarla ilgili olarak halen net bir fikir ortaya çıkmış değildir. Hizbullah'ın satın aldığı cihazlara patlatıcı ünitelerin İsrail istihbaratı tarafından, satın alınmadan önce yerleştirildiği varsayımından hareket edilmektedir. Patlayan cihazların Tayvan'da bulunan Gold Apollo şirketi tarafından üretildiği logosunun Çağrı cihazları ve telsizler üzerinde yer aldığı görülmüştür. Şirket yetkilileri saldırılarla ilgilerinin olmadığını açıklarken dikkatler Macaristan'a kadar uzanmıştı. Tayvan'daki şirketin Gold Apollo markasını kullanmak üzere BAC danışmanlık şirketi ile anlaşma yaptığı anlatılmaktadır. BBC'nin temas ettiği kaynaklara göre BAC danışmanlık bir üretim tesisi değil cihazların pazarlayıcısı olduğu anlatılmaktadır. Bulgar televizyonunun açıklaması ile 1.8 milyon dolar paranın Macaristan'a, Bulgaristan kanalıyla ulaştırıldığı iddia etmektedir. Patlayan bazı telsiz cihazlarının Japon malı olduğu da

görülmüştür. Japon şirket yetkilileri kendi üretimlerinin 10 yıl önce durdurulduğunu ve ürünlerin sahate olduğunu ileri sürmüşlerdir.

Olayların akış haberlerine göre değerlendirilmesi sonucu Hizbullah'a yapılan cihaz saldırılarının İsrail üzerinden uzaklaştırılmaya çalışıldığı görülmektedir. Üretici firmalara yüklenmek istenen, haberleşme cihazlarının silaha dönüştürülmesi işinin İsrail tarafından yapıldığını örtbas etmek olduğu açıktır. Lübnan ile İsrail arasındaki savaşın saklanamaz bir gerçek olduğu açıktır. New York Times gazetesi kaynaklarına göre ise BAC danışmanlık firmasının İsrail istihbarat örgütünün paravan şirketi olduğu bildirilmektedir. Olayların özeti cihazlarla yapılan saldırıların İsrail ile Lübnan arasındaki savaşın taktik bir sonucu olduğu gerçeğini görebilmektir. Çağrı cihazları ve telsizlerle yapılan saldırılar sonuç itibari ile bir bilgisayar yazılımı konusudur.

MAVİ EKРАН SALDIRISI

Çağrı cihazı ve telsiz patlamasının ardından, bütün dünyayı etkileyen bir virüs saldırısı olarak ifade edilen güvenlik sorunu gündeme geldi. Bilgisayarlarda sistemi çökerten olaylar oldu. Bilgisayarlar Windows güvenlik güncellemesinden gelen sistemi çökerten bir yazılım ile hatalar ortaya çıktı. “mavi ekran” olarak adlandırılan ve Windows işletim sistemi bulunan bilgisayarlarda sistemi çökerten sonuçların ortaya çıkması ile yazılım firması Crowdstrike yetkilileri açıklama yapmışlardır. Yapılan açıklamada mavi ekran çıkması ve sistemin çökmesinin bir siber saldırı ve güvenlik sorunu olmadığı hatalı bir yazılım güncellemesi olduğu ifade edilmiştir.

Bu olay ile ilgili olarak BTK (Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu) sosyal medya platformundan yaptığı açıklamada Türkiye'deki mavi ekran kesintilerinin olmasını Crowdstrike firmasının çalışmalarından kaynaklandığını açıklamıştır. Crowdstrike'in Falcon platformu bütün dünyada kullanılan güvenlik platformudur. Bu platform Windows işletim sistemi ile çalışan bankalar, havayolları, süpermarketler gibi birçok büyük şirketler tarafından kullanılmaktadır.

MİLLİ GÜVENLİK

Olaylar göstermiştir ki, elektronik ortamda gerçekleşen siber saldırılar sadece askeri bir konu değil topyekun milleti kucaklayan milli bir meseledir. Siber saldırılar teknolojik gelişmenin bir ürünü olarak yıkıcı faaliyetlerin uzantısı olmaya başlamıştır. Gözle görülmeyen sadece elektronik sinyallerle çalışan bir silah haline gelen siber saldırılar ulusal güvenlik meselesi haline gelmiştir. Tonlarca ağırlıkta taşınan bomba mermilerinin yaptığı işler birkaç santimlik elektronik parça tarafından yapılmaya başlamıştır.

“ Milli güvenlik meselelerini ilgilendiren teknolojiler yabancılar tarafından yönetilen organizasyonlar olmamalıdır.

Gücün fiziki ağırlıkta değil, kullanıldığı zaman ortaya çıkan tahribat becerisiyle ölçülmek gerektiği anlaşılmıştır. Siber uzayda söz sahibi olmak milletler arasındaki güç dengesi konusuna girmiştir. Siber uzay hâkimiyet derecenizi, uluslararası boyutta askeri tatbikatlarla gösteremezsiniz. Siber güvenlik konusunda ne kadar ileri düzeyde olduğunuzu bir tören resmigeçidi ile tanımlamanız da mümkün değildir. Bu kısaca siber uzmanlık meselesidir.

Milli güvenlik meselelerini ilgilendiren teknolojiler yabancılar tarafından yönetilen organizasyonlar

olmamalıdır. Yerli ve milli yazılım kurumları güvenlik için önemli bir kurumlaşmadır. Milli güvenliği ilgilendiren kurumlaşma mutlaka devlet tarafından yapılmalıdır. Bu konuda yapılacak çalışmalar entegre olmuş dünyada dev firmalarla yarışmak demektir. Gelişmiş bir siber güvenlik projesi kısa zamanda gerçekleşecek bir iş değildir. Bu çalışma uzun soluklu ve büyük bir çalışmadır. Türk milletinin bu muhteşem hedefi gerçekleştireceği inancını taşıyan bilimsel çalışmanın yapılacağına inanıyoruz. Devlet olarak “Milli Siber Güvenlik Bakanlığı”nı kurmak şart olmuştur.

Göç, Türkiye'yi Türksüzleştirme projesidir

”

Suriyeli göçü; asla bir mülteci, din kardeşliği ve ensar-muhacir meselesi değildir. Zira, bu planlı göçün altında, Anadolu'yu Türksüzleştirme hain projesi yatmaktadır.

İbrahim Halil SİPAHİ

Toplanma merkezine döndük

“Suriyeli göçü; asla bir mülteci, din kardeşliği ve ensar-muhacir meselesi değildir. Zira, bu planlı göçün altında, Anadolu'yu Türksüzleştirme hain projesi yatmaktadır. Bu stratejik hedefin gerçekleşmesi için; BOP projesi kapsamında, bize Neo-Osmanlılık, İlimli Siyasal İslamcılık enjekte edilerek yedi bin yıllık Türk Yurdu; Arapların, Afganlıların Somalilerin, Pakistanlıların vb. toplanma merkezine dönüştürülmüştür.” Suriye'de iç savaşın patlak vermesi ile 2011 yılının ortalarından itibaren Suriye'den mülteci adı altında Türkiye'ye başlayan göç dalgasının giderek artması ve sonraki yıllarda bunlara, Afganistan, Pakistan ve Afrika ülkelerinden gelenler eklenince, Türkiye'nin ekonomik buhranı baş göstermiştir. Ülkenin içine düştüğü bu durum; başta tıp olmak üzere, bazı önemli meslek dallarında çalışanların taleplerinin karşılık görmemesi, artan işsizlik nedeniyle gençlerin gelecek kaygısını körükleyerek büyük bir kaos içerisine sürüklendiğine müşahade etmekteyiz. Aynı endişenin ebeveynler tarafından da yaşanması nedeniyle onlarda bu endişe ile çocuk yapmaktan imtina etmekte

yeni ve genç nüfusun artmamasına vesile olmaktadır. 1970'li yıllarda ASALA akabinde adına sağ ve sol çatışmaları denilen komünist ihtilal hareketi ve ardından kırk yılı aşkın bir süredir PKK belasını başımıza musallat eden ve ülkenin elli yıl geri gitmesine neden olan, maddi ve manevi zararları içeren, binlerce şehidimiz ve iki yüz milyar dolar hasar yetmez gibi üstüne bir de güney sınırimızda, Suriye'den on üç yıldır mülteci adı altında gizli işgal ile aşırı göç dalgası işin tuzu biberi olmuştur. Resmi kaynaklara göre bugüne kadar devlete maliyeti yüz milyar doları geçen Suriyeliler sorunu, Türkiye'nin başını oldukça ağrıtmaya devam edecektir.

Göç ve ekonomik çöküş

Anadolu'da tarih boyunca beş büyük medeniyet, bu iki önemli unsur yüzünden çökmüştür, (fazla alınan göç ve ekonomik çöküntü.) Günümüzde maalesef tam olarak Türkiye üzerinde oynanan oyun budur. Anadolu coğrafyasında geçmişte bunun örneklerine çok rastlanılmıştır, çok eski ve gelişmiş bir uygarlık olan Sümerler'de, Arabistan'dan Akadlar olarak bilinen bir kavimden ucuz iş gücü diye getirilen insanlar zamanla çoğalarak orada hakimiyete ele

geçirerek Sümerlerin sonunu getirmişti. Akatların yavaş yavaş Sümer topraklarına yerleşerek yüz elli yıl sonra Sümerlerin bu öngörüsüz ve aşırı göç dalgasını kabul etmelerinin cezasını torunları çekmiş ve dünya tarihine damga vurmuş bir uygarlık, bir kavme böylece yenik düşmüştür. Yine bu kadim topraklarda Urartular, Frig uygarlığı, Lidyalılar, İyonlar ve Hititler benzer şekilde yok olarak tarih sayfalarında yerini almıştır. Görüldüğü üzere tarihte bunun örnekleri çok ve maalesef Türkiye'de aynı kaderi yaşamak üzere yaklaşık on üç yıldır sınır kapıları var, ancak komşu duvarından atlar gibi göç dalgası ülkemize akın akın devam etmekte. Bu da yetmez gibi şimdi yeni bir kararla on beş yaş altı ve elli yaş üstü Iraklıların ülkemize vizesiz girmesi gündemde. Özellikle güney şehirlerinde yoğunlaşan ve mahalleleri adeta zapt eden Suriyelilerden işyeri açan birçok mülteci “biz iş yerimizde Türk çalıştırmak istemiyoruz” diye dükkânların önüne afiş bile asıyorlar. İşyerlerinde tüm tabela ve levhalar Arapça. Oluşturdukları çarşı alanına ve yaşadıkları mahallelere girdiğinizde adeta Suriye'de bir şehre, kasabaya gitmiş hissine kapılıyorsunuz.

Ensar-muhacir meselesi değil

Suriyeli göçü; asla bir mülteci, din kardeşliği ve ensar- muhacir meselesi değildir. 2010 yılında Suriye sınırımızdaki mayınların kaldırılarak temizlenmesinin ardından Suriye’de başlayan iç ayaklanma, bu ayaklanmada Türkiye’nin hem de baş kaldırıcılar tarafında yer alması neticesinde planlı bir şekilde göç başlatılarak boşalan yerleşimler PKK/ YPG tarafından işgal edilmesi sağlanmıştır. Göç’ten amaç Suriye’deki iç savaştan kaçan insanları korumak barındırmak olsa idi, Mülteci kamplarında barındırılan Suriyeliler ülkenin güney bölgesi, iç Anadolu başta olmak üzere Türkiye’nin dört köşesine bilinçli ve sistemli bir şekilde yaymazlardı. Bu planlı göçün altında Anadolu’yu Türksüzleştirme projesi yatmaktadır. “Türkiye Yüzyılı” iç politikada millete coşku vermektir. Asıl hedef Türkiye’yi Türksüzleştirmektir. ABD ve İsrail’in BOP projesi olarak Suriye’den on milyon civarında avam takımından insanlar ülkemize gönderildi. Buradaki ana hedef, ülkemizdeki demografik yapıyı bozmak 10-15 sene içinde PKK terörü ile Türkiye’de kırk yıldır yaratmaya çalıştıkları güvenlik sorunundan daha tehlikeli güvenlik sorunları yaratmaktır. Ve BOP kapsamında Türkiye’den koparılmış bir uydur devlet çıkarmaktır. Bu stratejik hedefin gerçekleşmesi için; BOP projesi kapsamında, bize Neo-Osmanlılık, İlimli Siyasal İslamcılık enjekte edilerek yedi bin yıllık Türk Yurdu; Arapların, Afganlıların Somalilerin, Pakistanlıların vb. toplanma merkezine dönüştürülmüştür. Bunların içinde istihbarat birimlerince sağlanan verilere göre İŞİD, PKK, PYD, Taliban, HİZBULLAH ve benzeri terör örgütü üyeleri de patlamaya hazır bir bomba gibi aramıza yerleştirilmiştir. Kontrolsüz göçmen milli güvenlik sorunu hâline gelmiştir. Yapılan bilimsel verilere göre 2040

yılında bugünkü Arapların nüfus artışıyla Arap nüfusunun 35 milyon olacağı vurgulanmaktadır. Küresel emperyalistler tek kurşun atmadan demografik yapımızı bozarak, Anadolu’yu, Türkiye’yi Türksüzleştirmek istedikleri kuşkusuz bir gerçektir.

Küresel emperyalizmin hedefi

Batılı emperyalistler geçmişte Anadolu topraklarına 11 kez düzenledikleri haçlı seferleriyle yapamadıkları işgal ve ele geçirme hareketini, içerdeki ajanları ve misyonerleri eliyle böylece kolayca yapmış olacaklar! Tabi ki, yine Türk’ün azim ve iradesini göz ardı etmekte. Geçmişte olduğu gibi bugün de Türkiye Cumhuriyeti’nin temellerini sarsmak ve yıkım hazırlığı içinde olan küresel emperyalizmin patronları, yerli işbirlikçileriyle “siz ilımlı siyasal İslam’a ve Neo-Osmanlılığa dönmelisiniz diyorlar.” Türklük ve Atatürk onların yüzyıldan beri en büyük engelidir. ABD patentli küresel sermayenin en büyük temsilcisi David Rockefeller bu konuda şöyle demektedir. “Atatürk, Ortadoğu’daki bizim plânlarımızı yüz yıl geriye bıraktı. Ve bize milyarlarca mal oldu. O’nu bertaraf etmeden hedeflerimize ulaşamayız.” Evet, küresel emperyalistler sağlam teşhis koydular. Atatürk’ü ve Türklüğü bu coğrafyadan silmek, hedefe ulaşmanın en kestirme en kısa yoludur. Haçlıların yapamadığını kolayca gerçekleştirmenin tek yolu, BOP projesini uygulamaya koymak ve Anadolu’yu Türksüzleştirmek! Türkiye üzerinde oynanan oyunları yıllar önceden tespit eden, Aykut Edibali önderliğindeki Mücadele Birliği tarafından “MİLLETİM UYAN!” denilerek milleti uyandırmak için bu konuda bilgilendirici, uyarıcı ve yönlendirici konferanslar, mitingler ve binlerce makale yazılmış, yazılmaktadır. Türk Milleti artık uyanmalı, sen ben davasını, partizanlığı bırakmalıdır. Ne Mutlu Türküm Diyene.

Sorunlarımızın Kaynağı...

”

Devletler dünya siyaset meydanında geliştirdikleri siyasetleri ile ekonomik, askeri güçleri ile yer bulurlar. Tarihi geçmişlerine ve buldukları bölgenin konumuna göre tavır alır, politikalarını geliştirir, durumlarını tespit ederler. Güçlerini ve tavırlarını buna göre belirler ve tedbir alırlar.

Sorunlar, Sorunlar...

Ülkemizde o kadar çok sorun var ki, say say bitmez. Örneğin ekonomik sorunlar: Faiz sorunları, döviz sorunları, askeri sorunlar, siyasi sorunlar, dış politika, iç politika, devletin ortak olduğu ortaklıklardan çıkarılması ve almamız gereken uçakların ve diğer silahların, gemilerin verilmemesi, terör sorunları Vs, Vs... Ülkemiz de ekonomik sorunların sorumlusu; ABD ve diğer batı ülkeleridir(!) Veya duruma göre muhalefettir(!) hatta genellikle bütün sorunların sebebi bütün bir batı dünyasıdır ki; hükümetin hiç iyi şeyler yapmasına izin vermezler ve ülkemizi idare eden iktidar partileri devletin bütün imkânları ellerinde olmasına rağmen asla rahat olamazlar, işleri başaramazlar çünkü ABD ve batı ekonominin düzeltilmesine izin vermezler(!)

Sorun; kim kime küsüyoruz?

Suriye’de yapacağımız harekâtlara ABD, Batı ve Rusya engel olmakta ve rahat hareket etmemize izin vermemektedir. Bütün bu nedenlerden dolayı Esat’la kavgalıyız! Engel olanlar başkaları, küstüğümüz başkası. Üstelik biz ABD ve ortakları ile müttefikiz ama kavgamız Esat’la! Anladınız değil mi?

Mektuplar...

Hani anlatılır Aleksey Rıkov ölürken Stalin’e üç mektup bırakır ve “sıkıştığında birinci mektubu, çok sıkıştığında ise ikinci mektubu aç işler çözülemez olunca ise üçüncü mektubu aç sende senden sonrakilere bunu tavsiye et.” diye tavsiyede bulunur. Stalin iktidara geldiğinde işler bir süre iyi gitse de bir süre sonra zorlanmaya başlar ve ilk mektubu açar; “Mektupta anlaşıldı zorlanmaya başladın hemen suçlu muhaliflere at.” Demektedir. Bir süre sonra işler zorlaşır eskiye göre sıkıntı artmıştır. İkinci mektubu açmak zorunda kalır. Mektupta; “Hemen beni kötüle ve sorunların sorumlusunun benim iktidarım olduğunu söyle.” Demektedir. Stalin, Rıkov’u yerden yere çalar ve işler biraz durulur lakin sorunlar çözülemez. Stalin üçüncü mektubu açmak zorunda kalır. Mektupta; “Hemen üç mektup yaz.” Yazmaktadır.

Mustafa GÖKTEKİN

Suç Kimin?

Ülkemizde yönetimlerin devlet idaresinde bundan çok farklı görünmüyor. Önüne gelenin yapıp edemediği şeylerin sorumlusu hep batının ağası ABD ile onun çömezleri gösterilmiştir. Veya onun emrinde olduğu iddia edilen muhalefet partileri... Devletimizin işleyişi için batılı devletlerin ABD’nin elbette engelleyici politikaları vardır. Tabi ki menfaatleri gereği bu devletler Türkiye’nin önünü kesmek için çalışacaklardır. Peki, bizim devlet adamlarımız bu ülkeyi en iyi bir şekilde idare etmeye talip olarak iktidara gelmiyorlar mı? Peki, bu iktidarda olanlar bu ülkelerin ülkemizi engellemek için aleyhinde çalışacağını bilmiyorlar mı? Bunun için hangi politikaları geliştirdiler? Madem İktidara gelenlerin bir engelleme ve yükselip yücelme programı yok vatandaşa niye söz verdiler?

Devletler dünya siyaset meydanında geliştirdikleri siyasetleri ile ekonomik, askeri güçleri ile yer bulurlar. Tarihi geçmişlerine ve buldukları bölgenin konumuna göre tavır alır, politikalarını geliştirir, durumlarını tespit ederler. Güçlerini ve tavırlarını buna göre belirler ve tedbir alırlar. İktidara talip olanların ise politikaları kendiliğinden gelişmez, önceden belirlenir, halka sunulur ve halkımız da taliplerin hazırlığına göre seçimlerde tavrını belirler; kimi seçeceğine karar verir. İktidara gelen siyasi parti ülkede icraatlarını bu mecrada yapar ve kimseden de şikâyet etmez.

”

Milletin sorunlarını çözemeyenler ve devamlı algı meydana getirerek milleti meşgul edenler ve milleti yokluk, fakirlik ve bu ezikliğe mahkûm edenler işi ehline bırakıp gitmelidirler.

Hangi hazırlık ve hangi birikim?

Hazırlığı olmadığı halde devletin yönetimine talip olanlar ise rüzgârın estiği yöne göre ve günlük karşılaştığı sorunlara göre gündelik çözümler üretmeye başlar ve her şeyden şikâyet ederken hep başkalarını suçlar. Beceriksizliğinin sonucunu hep başkalarına yükler. Aslında sorumluda sorunda bellidir. Birileri on yıllarca iktidarda kalırken ve ülkeyi getirdikleri kötü durumdan her hangi bir rahatsızlık duymazken; geçmişten hiç ibret almadan, olanlardan ders almadan aynı yanlış politikalarına devam ediyorlar ve her ne hikmetse düzelmeyi ve düzeltmeyi hatta doğrular için istişareyi düşünmeden. Hâlbuki ülkenin ve milletin yönetimini ülkenin merkezinden ve arkasına milleti alarak yönetecek olan siyasi ekip veya bu konuda hazırlığı olanlar; iktidar, muhalefet ve diğer ortaklarının yardımı ile hep milletin gözünden uzak tutulur.

Hâsılı sorunlarımız da elbette düşmanlarımızın rolü vardır, olacaktır. Düşmanlarımızın vazifesi zaten bu-

dur. Asıl ülkenin yükselip güçlenmesi için politika geliştirmesi gerekenler ve bunu hayata geçirmesi gerekenler kendi yapmaları gerekeni yapmadıkları gibi neticeden her zaman düşmanları sorumlu tutmaları kabul edilemez. O halde milletin sorunlarını çözemeyenler ve devamlı algı meydana getirerek milleti meşgul edenler ve milleti yokluk, fakirlik ve bu ezikliğe mahkûm edenler işi ehline bırakıp gitmelidirler.

Düşmanını tanı yenilmez olursun...

Ülkemizi idare eden iktidarlar, düşmanımızı tanıyacak; ” Düşmanını tanı yenilmez olursun.” sözünü asla unutmayacak. Geçmişimizi yani tarihimizi, tarihte yaşadıklarımızı iyi bilecek. Gelecekle ilgili planlarımızı yaparken kendimizi de iyi tanıyacağız ve imkânlarımızı iyi bileceğiz. İmkânlarımız göz önüne alınarak planlar yapacağız. Bu planlar hem savunma hem de taarruz planları olmalıdır. Sadece aslı muhafazaya çalışmak gerilemenin başlangıcıdır. Asla bu güne razı olmayacağız. İki günü bir birine

denk olanın zararda olduğunu bileceğiz. Ne kendimizi ne de milletimizi ne de dostlarımızı kandırmayacağız. Düşmana güçlü görünmekle birlikte biz kim ve ne olduğumuzu, gücümüzü bilerek politikalarımızı öyle sıra ile geliştirip hazırlayacağız ve hayata geçireceğiz. Hamasi nutuklar bizim politikalarımızı belirleyemez, belirlememelidir. Ne kendimizi nede milletimizi yanlış kanaatlerin sahibi yapmanın anlamı yoktur.

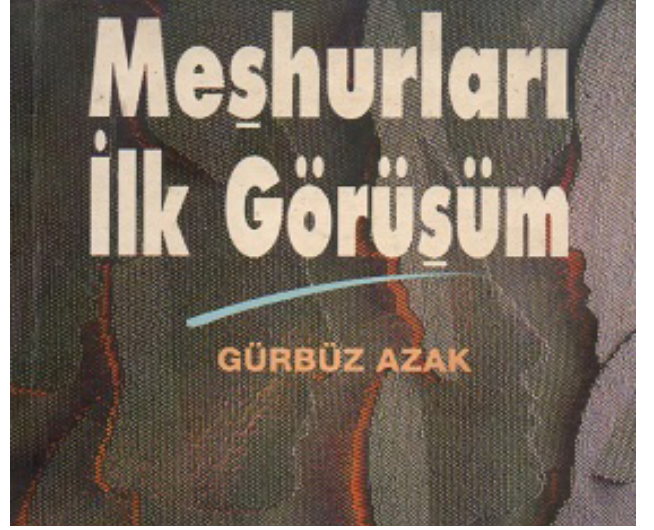
Düşmanlarımız var...

“Düşmanlarımız var” bileceğiz lakin bu günümüzü ve geleceğimizi biz belirleyeceğiz, biz kontrol edeceğiz. Bizim ülkemizin başkenti Ankara’dır ve bu ülkenin ancak Ankara’dan TBMM’den yönetileceğini dost düşman herkese göstereceğiz. Bunun içinde doğrularımıza sahip çıkarak yanlışlarımızda ısrar etmeyeceğiz. Akil, insanların, ilmin ve erdemin ülkeyi yönetmesine izin vereceğiz. Çünkü; “Başınıza gelen her şey sizin kendi ellerinizle hazırladığınızdır. Başka sorumlu aramaya lüzum yok.” (Aykut Edibali)

PORTRELER

MEŞHURLARI İLK GÖRÜŞÜM

Abdullah DEMİRCİ

“Meşhurları İlk Görüşüm” adında bir kitabı olan gazeteci-ressam Gürbüz Azak, bu eserinde daha çok eski İstanbul’un basın merkezi Babıâli’den tanınmış kişileri ilk görüşünü anlatmıştır. 1998 yılında yayınlanan kitabında Azak, detaya girmeden bulunduğu ortam itibarıyla daha çok gazeteci, yazar olan şahısları portre olarak yazmıştır. Kısa, adeta çalاکalem yazılmış -deneme diyebileceğim- bu yazılar, insanı yormadan kolayca okunmakta ve okuyana keyif vermektedir. Adı geçen eserden ilham alarak hasbelkader gıyaben bildiğim ama ilk defa gördüğüm kişileri yazıya döktüm.

Yılmaz Öztuna

Yıl sanıyorum 1987 veya 1988 yılları. Turgut Özal başbakan. Ülkeyi yöneten ANAP Hükümeti, Türkiye’yi Avrupa Birliği’ne dâhil etmek istiyor. Bunun için de Avrupa’da etkili olacağını düşündüğü bir şey yapıyor, Başbakan Özal’ın adıyla Türkçesi “Türkiye Avrupa’da” olan bir kitap Fransızca olarak yayınlanıyor ve Avrupa’daki kütüphanelere, elçiliklere, yabancı basına falan dağıtılıyor.

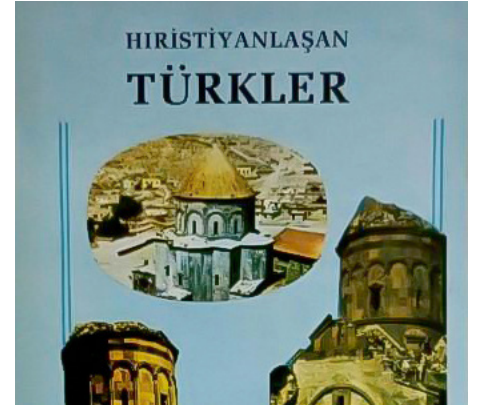
Bu kitap yayımlandıktan sonra Türk kamuoyu ve basında çokça tartışıldı ve haberleştirildi. Gerçi kitap Türkçeye çevrilmedi ama tercüme edilen bazı sözler, gazete yazarları tarafından eleştirildi. Kitabın tepki toplamasının sebebi, Özal’ın Anadolu’ya

gelen Türklerin aslında buradaki topluluklarla karışarak Türklüklerini sorgulayan sözleriydi. Özal’ın PR çalışması olan bu kitapla amacı Avrupa kamuoyuna şirin gözükmek, sempati toplamaktı. İşin garibi kitabı Turgut Özal yazmamıştı. Kitabın Dışişlerinden bir diplomat tarafından yazıldığı ve Özal’ın adıyla yayımlandığı bilgisi kulaktan kulağa konuşuluyordu. Ben bugüne kadar da bu kitabın kimin tarafından yazıldığı hakkında bir şey duymadım.

“Türkiye Avrupa’da” kitabı hakkında bu kadar tartışma ve tepki olunca, o yıllarda Bayrak gazetesinin Ankara temsilcisi olan Bayram Girayhan, beyanatını almak için eski milletvekili ve tarihçi-yazar Yılmaz Öztuna’ya röportaj yapmak üzere beni göndermek istedi. Herhalde önceden tanıyordu ki telefonda Öztuna’yla konuştu, adresini aldı, bize verdi.

Fotoğrafçı bir arkadaş ile verilen adrese gittik. Çankaya’da, sanıyorum Cinnah Caddesi civarında bir apartman dairesiydi. Bizi kapıda karşıladı, bir bayan yardımcısı vardı, o kahve getirip ikram etti. Söyleşiden önce biraz sohbet ettik. Aklımda kalan sözlerinden biri, muhafazakâr biri olması hakkında konuşurken telefon numarasının bile çok uzun senelerden biri değişmediğini vurgulaması oldu. Biz, kitapla ilgili görüşünü aldık, teşekkür ederek oradan ayrıldık.

Merhum Öztuna’nın kitap hakkındaki fikri tabii ki olumsuzdu ve epey verip, veristirmişti. Zaten Bayram abi de bunu bildiği için göndermişti sanırım. Röportaj, ertesi hafta Bayrak’ta yayınlandı. Bayrak, o zamanlar gazete bayilerinde satılmadığı için gazetenin kendisine elden ulaştırıldığını hatırlıyorum.

Mehmet Eröz

Genç yaşta hayatını kaybeden Mehmet Eröz, İstanbul Üniversitesi Tarih bölümü hocalarındandı. 1984 senesi yazında Milli Kütüphane konferans salonunda Kültür Bakanlığı, Milli Folklor Araştırma Dairesinin düzenlediği 1.Yer Adları Sempozyumu yapıyordu. Konuşmacılardan biri de merhum Doç. Dr. Mehmet Eröz’dü. Doktora tezi “Yörük Türklerinin Kültürü” üzerineydi. Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı’nın bastığı bu kitabı almıştım. Konuşmasını bitirdikten sonra toplantıya ara verildiğinde kendini tebrik ettim, kısa bir sohbetimiz oldu.

Onun yazdığı ve Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü tarafından yayınlanan “Hıristiyanlaşan Türkler” kitabını okumuştum. Kitabı çok ilginç ve şaşırtıcı bulmuş, merakla okumuştum. Kitap, o dönemde pek de bilinmeyen, mübadeleyle Yunanistan’a gönderilen Türkçe konuşan, Rum diye bilinen ama Anadolu Türklerini anlatıyordu. Bugün az çok yayın yapılan ve Karamanlı Türkleri olarak isimlendirilen bu Türkler, Ortodoks Hıristiyan’dı ama Rumlukla bir alakası yoktu, yalnız Türkçe konuşur, yazılarında da Kril alfabesi kullanırlardı.

Merhum Mehmet Eröz’e bu kitabın niye bir yankı uyandırmadığını sordum. O da biraz üzgün olarak, kitabın denize atılan bir taş misali ağır ağır deniz dibine battığını ifade etti. Bunu söylerken üzgün olduğu belli oluyordu.

Tarık Buğra

Ölümünden bir kaç yıl önceydi sanırım. O zamanlar Bakanlıklarda Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinin binası konferans salonunda Tarık Buğra’nın konferansı vardı. Salonun arka sıralarında yer bulabilmiştim. Konuşmasından bugün aklımda ne kaldı diye sorarsanız, beni o zaman çarpan ve maalesef bugün de doğruluğu devam eden şu sözleri unutmuyorum: “Bugün insanları diri diri toprağa gömüyorlar. Solda yazan kabiliyetli bir yazarı sağ görmüyor, sağda yazan kabiliyetli bir yazarı sol görmüyor, görmezden geliyor ve yaşarken diri diri toprağa gömüyorlar.” demişti.

Bu sözleri bir bakıma feryadıydı, belki de kendinin değerinin bilinmediğinin ifadesiydi. Kendisine rahmet diliyorum.

Haldun Taner

Gazeteci-yazar Haldun Taner 1980 li yıllarda Milliyet gazetesindeki köşesinde yazıyordu. Daha çok kültür-sanat konularını ele alıyordu. Kendisi sanat tarihi okumakla beraber aynı zamanda tanınmış bir hikâye yazarıydı. Çok sayıda kitabını Bilgi yayınevi külliyat halinde neşretmiştir. Böyle tanınmış yazarları Ankaralılar ancak kitap fuarlarında tanıyor, kitaplarını imzatabiliyorlardı. O yıllarda fuar için geniş yer olmadığı için kitap fuarları Bakanlıklarda Ankara Ticaret Odasında salonunda düzenleniyordu. O senenin kitap fuarına katılan yazarlardan biri de Haldun Taner’di.

İstanbul’dan gelen yazarın imza gününde ne yazık ki hemen hiç ziyaretçisi yoktu ve bu durumdan pek memnun olduğu söylenemezdi. Belki de o yüzden Haldun Taner’in yeni çıkan bir kitabını, “Ölürse Tenler Ölür Canlar Ölesi Değil” aldım ve adıma imzalattım. Şimdiki aklım olsaydı kendisiyle sohbet ederdim. Gençlik veya çekingenlik işte... Yazar bu kitabında tanıdığı edebiyatçıları portre olarak anlatıyordu yani bir tür biyografi kitabı da diyebiliriz. Ruhu şad olsun.

Beşir Ayvazoğlu

90 lı yıllarda bir kış akşamı olduğunu hatırlıyorum. . Kızılay’da kitapçıları dolaşırken TÜRK İŞ pasajına girdim. O dönemde TÜRK İŞ sendikası genel merkezinin altı bazı kitapçılara kiraya verilmişti, daha sonra bu dükkânlar tahliye edildi ve sendikanın otoparkına dönüştürüldü. Bu kitapçılardan biri de Dergâh kitabevi idi. İçeri girdim, Dergâh’ın sahibi veya yöneticisi, şimdi Yazarlar Birliği yönetiminde olan Fatih Gökdağ bey biriyle sohbet ediyordu. Simasından ve konuşmasından sohbet ettiği kişinin gazeteci-yazar Beşir Ayvazoğlu

olduğunu anladım. Fatih bey, ona o dönemde yazdığı Türkiye gazetesi hakkında sorular soruyordu. Ben konuşmaya falan girmedim zaten bir tanışıklığım da yoktu, yeni çıkan kitapları gözden geçirdim, sonra geç de olduğu için çıktım.

Beşir Ayvazoğlu’nu en son geçen sene bir kitap fuarının açılışında gördüm. 2023 yılında ATO Congressium salonunda düzenlenen Ankara kitap fuarının açılışında onur konuğu olarak bir konuşma yaptı. Neler söylediğini şimdi tam olarak hatırlamıyorum. Konuşmalar ve açılış töreni bittikten sonra Ayvazoğlu, yüzden fazla yayınevleri standının arasından geçerek, en arkada bulunan ve eski kitap, gazete, dergi vs. satan Sahaflar sokağına doğru yöneldi, sahaf stantlarını dolaşmaya başladı. Sahaflığın merkezi İstanbul bilinir ama İstanbul’da yaşayan bir yazarın Ankara’da bile sahaflardan vazgeçemediğini görmüş oldum.

Bahattin Karakoç

Sanıyorum 1989 yılı yazı idi. Kavaklıdere’de bulunan Türk Dil Kurumu’nda uluslararası bir bilimsel sempozyum veya toplantı dolayısıyla kuruma gitmiştim. Amacım toplantıya katılan bazı uzman kişilerle röportaj yapmaktı.

Kurumun kapısından girdiğimde toplantı devam ediyordu, Boş sayılabilecek girişteki oturma koltuklarında bir kaç kişi vardı. Selam verdikten sonra iki kişiyle tanıştık. Biri ak saçlarıyla Maraşlı, tanınmış Şair Bahattin Karakoç’tu. Sanıyorum toplantıya iştirak eden katılımcılarından biriyle görüşmek için bekliyordu. Karakoç o yıllarda K. Maraş’ta Dolunay dergisini çıkarıyor ve haftalık Bayrak gazetesine yazılar yazıyordu. Yani ismen tanıyordum. Yüksek olmayan sesiyle bir süre sohbet ettiğimizi hatırlıyorum. Merhum şair, mütevazı ve samimi tavrıyla zihnimde canlanıyor.

Muhafazakârlık'tan Ne anlamalıyız?

”

**Muhteşem Türkiye'mizin önderliğinde asrımızı Türk Asrı yapmak için gerçek muhafazakarlığa dönelim. Hiçbir uluslar arası kurumu meclisimizden, mahkemele-
rimizden, milli hassasiyetle-
rimizden, Misakı Milli ilke-
lerinden ve istiklalimizden üstün görmemeliyiz. Bence başarabilmemizin yolu sorumluluk almaktan geçiyor.**

Bir kahroluş fırtınasına yakalanmışız ki sormayın gitsin. Nereye baksak hüznün, kulağımız ne duy-
sa bir feryat, hangi ortama girsek pişmanlık... Bir toplum olmuşuz ki toplum olmaktan uzak. Her anı-
mız bir fazilet düsturuna tuzak. Bir serbestlik bayrağı dalgalanıyor in-
sanlarımızın gönüllerinde. Bir hayatı eğlenerek yaşamak toylarıyla çal-
kalanıyor gök kubbemiz. Ben böyle miydim, biz böyle miydik, böyle olacak toplum muyduk biz?

Muhafazakârlık diyen insanla-
rımız vardı, hâlâ var. Pekiyi neyi muhafaza ediyoruz böyle? Neyi veya neleri muhafaza etmeliyiz? Muhafazakârlığımızla veya çağ-
daşlığımızla toplumumuzu sarstı-
ğımızı fark ediyor muyuz? Bunca deprem-
ler demi bizi uyaramıyor? Hatalarımıza gem vuramıyor. Hala kabuğu muhafaza etmeye çalışıyo-
ruz da içimizi kemiren kurtları mi-
safir ediyoruz değerler soframıza.

Turgut YILDIZAN

Kılık kıyafetten tutun da selamlaş-
manın biçimine, zafer işaretimizin
şekline, hitabımızın üslubuna göre
dostlar ve arkadaşlıklar ya da kan-
kalıklar kuruyoruz.

Dindarların Muhafazakarlığı

Dini ifade, kıyafet ve ortamlarda
bulunmakla dindar olmadık da
dinci olduğumuz farkında mı-
yız? Tesettürümü de takarım eğ-
lencemi de yaparım, nargilemi de
tüttürürüm, dansımı da yaparım
gibi bir başıbozukluk mu desem,
kişilik travması mı desem, fikri
bozukluk içindeyiz herhalde. Ca-
miye de giderim, namazımı da kı-
larım, zikir meclislerine de devam
ederim ama ben kahvede paralı
oyun da oynarım, altılı ganyan da
oynarım, spor toto ve loto gibi şans
oyunları da oynarım, paramı faizli
hesaplara da yatırırım, ara sıra ka-
fayı da çekerim diyen bir topluluk
oldu muhafazakarlık. Neyi muha-
faza ediyoruz böyle...

Çağdaşların Muhafazakarlığı

Ya da çağdaşlığı muhafaza etme
derdinde olanlar çağdaş da olami-
yorlar, Atatürk'ü de anlayamıyor-
lar, Avrupalı da olamıyorlar, bilim-
sel teknolojiyi de yakalayamıyorlar.
Arabanın camına Atatürk resmini
ya da imzasını yapıştırmakla Ata-
türk'ün emanet ettiği Cumhuri-
yeti koruma görevini yaptıklarını
zannediyorlar. Vücutlarına dövme

yaptırarak veya Atatürk imzası-
nı kazıtarak Atatürk'ün gençliği
olduklarını zannediyorlar. Ve bu
gençlik bu milletin kültür ve mede-
niyetinin oluşturduğu ortamlardan
uzak durmaya çalışıyor. CAFE-
lere, BISTRO CAFElere ve BAR,
TÜRKÜ BAR gibi beyin uyuştur-
ma merkezlerine giderek hayatı
yaşamaya çalışıyorlar. Halbuki bu
ortamlar tüm dini ahlaki ve insani
çağdaşlık ve Atatürk değerlerinden
uzaklaştırıyor da tüketen homo
ekonomikus haline dönüştürüyor
çağdaşlığı muhafaza ettiğini söy-
leyenleri. Pekiyi bu toplumsal çö-
zülmeden nasıl kurtulmalıyız? Bu
uluslar arası sermayenin kazanç
vasıtası olmaktan nasıl kurtulma-
lıyız? Uluslar arası mesaj üretim
merkezlerinin maşası olmaktan
nasıl kurtulmalıyız? Uluslar arası
eğlence dünyasının oyuncakla-
rı olmaktan nasıl kurtulmalıyız?
Toplum ne kadar çok hücumu ma-
ruz kalıyor da biz hala hayatımızı
yaşayabilmenin eğlenebilmenin,
sahil turizmi yapabilmenin ara-
ba modeli yükseltebilmenin, ev
mobilyalarını yenileyebilmenin,
dışarıda yemek yiyebilmenin, eve
sipariş verebilmenin derdindeyiz.
Gazzeleştirmeyi görün artık ne
olur? Siyonizm zaten uluslar arası
şirketleriyle, bankalarıyla, serma-
yeleriyle ülkemizde ağlarını örüyor
da biz hala neyi ve neleri muhafaza
ettiğimizi zannediyoruz?

Gerçek Muhafazakarlık

Yönetim kadrolarının bütün toplum katmanlarını kucaklayan bir hükümetler üstü devlet politikası geliştirerek vatandaşımızın gönüllü katkılarıyla Muhteşem Türkiye'mizin önderliğinde asrımızı Türk Asrı yapmak için gerçek muhafazakarlığa dönelim. Gerçek muhafazakarlık dinimizin kazanç ve üstünlük aracı olmadığı sade, samimi bir Müslümanlıkla yaşanmasıdır. Çağdaşlığı ve Atatürk ilkelerini muhafaza edebilmek için milli iradeyi baş tacı yapmak gerekir. Hiçbir uluslar arası kurumu meclisimizden, mahkemelerimizden, milli hassasiyetlerimizden, Misakı Milli ilkelerinden ve istiklalimizden üstün görmemeliyiz. Bence başarabilmemizin yolu so-

rumluluk almaktan geçiyor. Ben sadece kendimi geliştireyim, kendi yeteneklerimi geliştireyim, en konforlu hayatı yaşayabilmek için gerekli olan her şeyi yapayım zihniyetini terk etmeliyiz. Toplumsal ve insani değerleri yaşatabilmek ve geliştirebilmek için gerekli olan mücadeleyi yapabilmek için kendimizi geliştirmeliyiz. Yönetim kadrolarından başlayarak ailenin en ufak bireyine kadar hukukun üstünlüğünü, devletimizin ulviliğini, bayrağımızın kutsallığını, vatanımızın bölünmezliğini, Allaha kul olarak her şeye karşı özgür olduğumuzu, Peygamberimizi, camimizi, ezan ve selamızı, güvenlik güçlerimizin milli bir gurur olduğunu tek ölçünün bilimsel normlar olduğunu benimseyerek yeni bir toplum anlayışı geliştirmeliyiz. Yine yurdumu-

zu düşmanlardan kurtaran Atatürk ve silah arkadaşlarıyla kahraman Anadolu insanını, Atatürk'ün milli kültür ve on asırlık devlet tecrübesiyle oluşturduğu ilkeleri ile kurulan Türkiye Cumhuriyeti'ni korumak geliştirmek ve çağdaş uygarlık seviyesinin üstüne çıkarmak bir devlet politikası olmalı ve milletimizin kızıl elması olmalıdır.

İlmin rehberliğinde yapacağımız dönüşümle insanlarımızda oluşacak bir şahsiyet inkılabı bir teknoloji hamlesine dönüşecek ve kuraçığımız büyük Türk medeniyeti ile dünyaya insanca yaşayabilecekleri bir hayat tarzı armağan etmek bu milletin en büyük gururu olacaktır. Selam olsun şimdiden bu hamlenin mimarı olmak için mücadele eden medeniyet mimarlarına.

OSMANLI'NIN SON ZAFERİ

KÛTÛ'L AMÂRE 3

Salim DEMİREZEN

Kuşatma altındaki İngilizler arasında açlıktan ölümler başlamıştı. Develeri, atları, eşekleri yemeye başladılar. Ancak Müslüman askerler at etini, Hindular ise hiçbirini yemiyorlardı. Townsend, radyo aracılığıyla Hindistan'daki her iki dinin yetkililerinden fetva aldı ama problemi çözemedi. Günde ortalama 15 asker açlıktan ölüyordu. Ayrıca aldatıldıklarını anlayan Müslüman askerlerin bizim saflarımıza geçmesi de dirençlerini kırıyordu. Kuşatma boyunca 147 asker firar ederek, Türk cephesine geçmeyi başardı.

Dünyada İlk Havadan İkmal Denemesi

Karadan netice alamayan İngilizler, 16. 04.1916 günü deniz uçakları ile tarihte ilk defa havadan ikmal denemesini yaptılar. Ancak gelişmiş Alman uçakları ile takviye edilmiş hava kuvvetlerimizin müdahalesi ve karadan açılan ateş yüzünden muvaffak olamadılar. Attıkları un ve gıda maddeleri ya nehre düşüp balıklara yem oluyor veya bizim cepheye düşüyordu...

19. Nisan günü Goltz Paşa, Bağdat'ta tifüsten öldü. 72 yaşındaydı. VI. Ordu Komutanlığı'na vekaleten mart ayı sonunda mirliya (tug gnl.) olan Halil Paşa (Kut) atandı.

İngilizlerin Dicle nehri yoluyla "Julnar" adlı yük gemisi ile yaptıkları yardım teşebbüsü de hezimetle sonuçlandı.

Teslim Görüşmeleri

Gnl. Townsend için teslim olmakla top yekun imha dışında bir tercih kalmamıştı. Halil Paşa ile 26 Nisan günü Dicle nehri üzerinde görüştü. Şu teklifte bulundu: "1) Dünya Harbi devam ettiği müddetçe kendisi ve maiyeti Osmanlı Devleti aleyhine bir harekette bulunmayacaktır. 2) Elinde mevcut 42 top, 13 100 tüfek ve bunların cephanelerini sağlam olarak teslim edecek. 3) Paşa'nın şahsına bir bankaya bir milyon Sterlin tutarında bir çek yatırılacak. 4) Bunlara karşılık İngiliz kuvvetleri esir edilmeyip, Basra'ya çekilmelerine izin verilecek." (8)

Teklifi reddedilen Townsend, son defa meşhur cacus Lawrence'yi bir mektupla elçi gönderir. Parayı iki milyon Sterlin'e çıkarır ve devlete ödenmesini teklif eder. Bu teklifi de reddedilen generale kayıtsız şartsız teslim için 29 Nisana kadar süre verilir. Bu sürede silah ve mühimmatını imha edebileceği, bir taarruz olmayacağı sözü de verilir.

"En rezilane teslimiyet..."

Beklenen gün gelmiştir. İmha faaliyetine devam eden Townsend'dan teslim olacağı haberi gelir. Binbaşı Nazmi Bey (Solok) komutasındaki

3. Piyade Alayı, milli marşlar söyleyerek, göndere Türk Bayrağı'nı çeker.

Genç bir üsteğmen olan Şükrü Bey (Gnl. Şükrü Kanatlı) hatıralarında: "Yerli Araplar, atlarımızın üzengilerini öpüyorlardı." diyerek, halkın sevincini yansıtır. Yanındaki İngiliz subay: "Biz girdiğimizde bizim atların üzengisini de öpmüşlerdi" der. Bu da Şia'nın takiyye rezaleti...

Townsend'i teslim alan Halil Paşa, kılıcını ve iki tabancasını iade eder. VI. İngiliz tümeni 5 general, 272 İngiliz subay, 204 Hintli subay, 2592 İngiliz eri, 6988 Hintli er, 3248 yardımcı sınıf er olmak üzere tekmili birden 13 309 esir alınır. Bunlardan 2000 kadarı, hasta ve yaralı olanı bizim esirlerle değiştirilir. Bir kısmı, Bağdat demiryolunun yapımında çalıştırılır, diğerleri Anadolu'daki esir kamplarına gönderilir.

Halil Paşa'nın vapuru vardı ama kömürü yoktu. -Sonunda savaş neden kaybettik? diye sormaya gerek var mı?-

İngiliz Gnl. Goringe'den esirleri taşımak için kömür istedi. Aldığı cevap: "Bu kadar necip düşmanla çarpışmaktan iftihar duyuyoruz. Ancak harp halinde olduğumuzdan, size kömür göndermeye madeten imkan yoktur." olur. (9)

İngiliz askeri tarihçisi James Morris: "İngiliz askeri tarihindeki en rezilane teslimiyet" diye tarihe not düşer.

miz İran ve Kafkasya'ya sevk edildi. Bağdat savunmasız kaldı. Halil Paşa'nın, yeğeni Enver Paşa'yı defaatle uyarması da fayda etmedi. Önce Bağdat, sonra İstanbul işgal edildi.

İngilizler, İstanbul'u işgal ettikleri zaman kullandıkları tüm ofislerle "KUT"U UNUTMA!" levhaları astılar. Konu ile ilgili onlarca kitap yayınladılar. Peki, biz ne yaptık? 1950'ye kadar hatıra yayınlamayı yasakladık. 1952'de de ordu tarafından kutlanan "Kut Günü"nü yasakladık.

İngilizler Basra Körfezi'nden ancak 1971 yılında çekildiler. Irak'ın işgali sırasında I. Körfez Savaşı'nda geri geldiler. Kut'taki mezarlıklarını ziyaret ettiler. Sahi Kut şehitliğimizi kaç kişi biliyor? Vasit ili, Küt kasabası, Seyit Haşim Köyü'nde 7 subay, 43 erimiz yatmaktadır. Mülkiyeti halıcı Seyyit Talip Efendi tarafından T.C'ne bağışlanmıştır.

"Kut Kilisesi"

2015 yılı ocak ayında Kadıköy'de bir iş hanının altına açılan kilisenin ilanını Koreli bir misyoner dağıtıyordu. -Ev ve işyerlerinde mabet (!) açma izni verilmesi rezaleti, AB baskısı ve mevcut siyasi iktidarın basiretsizliği sonucudur.-

Bildiride "KUT KİLİSESİ" ibaresini gördüğümde, konuya daha etraflı bakmaya başladım. Kut kahramanlarından ikisi soyadını oradan aldı. Halil Kut ve Ali İhsan Sabis. Bunlara Sakallı Nurettin Paşa'yı (Gnl. Nurettin İbrahim Konyar) da ilave edersek üç önde gelen komutan da siyasi olarak muhalifler arasında yer aldılar. Her üçünün de Milli Mücadele'de büyük katkı ve yararlıkları olmasına rağmen unutulmaya mahkum edildiler...

Şehitlerimizi rahmetle anarken, Yasin, Tebareke ve Fatihalar gönderelim. "Kut"u ve devletimizi parçalayanları asla unutmayalım!..

Halil Paşa, "Orduma!" diye başlayan 7 maddelik bir mesaj yayınladı. "...İşte Türk sebatının İngiliz inadını kırdığı birinci vakayı Çanakkale'de, ikinci vakayı burada görüyoruz" tespitini yapar. Sonra: "Bizim 350 subay, 10 Bin şehidimize karşılık İngilizlerin 30 Bin ölü ve 13 Bin 300 esir verdiklerini" belirterek vasiyet gibi bitirir: "Bu güne (Kut Bayramı) adını veriyorum. Ordumuzun her ferdi, her yıl bu günü kutlarken, şehitlerimize (Yasin, Tebareke ve Fatihalar) okunsun." VI. Ordu Kum. Mirliva Halil (10)

Zaferin Sonuçları

- 1) Çanakkale ve Kütü'l Amâre zaferleri ile İngiliz İmparatorluğu'nun yenilmezliği inancı sarsıldı.
- 2) İran üzerinden Rusya'ya yardım götürülemezince, 1917 Bolşevik ihtilalinin ortamı oluştu. Bunun üzerine Ruslar, Trabzon'dan Erzurum'a kadar işgal ettikleri topraklarımızdan çekildi...
- 3) Bağdat'ın işgali bir yıl, savaşın bitimi iki yıl gecikti.

Ve sonrası...

Almanların baskısı ve İttihatçıların basiretsizliği yüzünden zaferin hemen ardından en seçme birlikleri-

DEVLETİN AMBARINDAN

BİR ÇÖP DAHİ ALINMAZ

Abdurrahman ZEYNAL

Dostun olmadığı, düşmanın kol gezdiği günlerdi. Ezan okunmuyor, bayrak çekilmiyordu... Asırlardır okunan hatimler son bulmuş, hafızlar susturulmuştu. Bacalar tütüyor, köylerde Ermeni çeteleri Müslüman Türkleri katlediyordu.

Nihayet kara günler geride kalmıştı. Cumhuriyet ilan edilmiş, bağımsız bir vatana, kavuşulmuştu. Gazi Paşa'nın talimatıyla "Bin Bir Hatim Geleneği" yeniden başlıyordu. Lakin dert bir değildi. Düşmanla mücadele bitmiş, bu sefer hastalıkla, yoksullukla mücadele başlamıştı.

Kendi ayaklarının üzerinde durmaya çalışan halk, acının ve yoksulluğun izini silmeye çalışıyordu.

Ahmet amca da eşiyile birlikte hayata tutunmaya çalışanlardandı. Aralıksız on bir yıl askerlik yapmıştı. Bu babayiğit adam yıllar içinde gücünü, kuvvetini de kaybetmişti.

Yıllar sonraydı. Soğuk bir kış günü şehre gitmesi gerekiyordu. Her yer beyaz örtüye bürünmüştü. At yoktu, araba yoktu. Yaklaşık on beş kilometre yürüyecekti. Ayaklarında ne ayakkabı ne çizme vardı. Ahmet Amca o gün sabah erkenden yün çoraplarını, yırtık, yamalı pantolonu ayağına; yırtıkları dikilmiş mintanını sırtına geçirdi. Başına da ahmediyesini sarıp yola koyuldu.

Saatler sonra şehre vardı. Üşümüştü. Kahvehaneye girecekti ama bir çay içmek için olsa bile cebinde parası yoktu. Yoldan geçen insanlara selam veriyor ve nihayet ileteceği mesajı muhatabına veriyordu. Artık işi bitmiş geriye dönmesi gerekiyordu.

Ahmediyesiyle başını iyice kapatmıştı. Bir çığırı takip ederek şehirden uzaklaşmıştı ki o da ne?

Birden karşısına silahını kendisine doğrultmuş, “Dur, ellerini yukarı kaldır!” diyen bir askerle karşılaşmıştı. Birden şaşırıyor. Askere beni niye durdurdun, diyebildi.

Asker: “Sen casussun, sen çayıyorsun, seni komutana götürüreceğim.” dedi.

Ahmet amca:

“Evladım ne casusu, ne çayıtı? Ben falan köylüyüm. Köyüme gidiyorum. Bırak gideyim.” dese de asker:

“Sen askeri bölgeye girdin. Seni yakaladım. Komutana götürüreceğim.” dedi.

Ahmet amca nöbetçiye ne kadar dil dökse de faydası yoktu. Önde kendisi arkada asker komutana gittiler. Asker kapıyı çaldı. Nöbetçi asker içeri girip teknilini verdi.

“Komutanım tel örgülerin içinde bir casus yakaladım, size getirdim.”

Komutan askere “sen nöbet yerine git.” dedi.

Nöbetçi asker görevini yapmanın gururu içinde nöbet yerine giderken komutan:

“Amca sen üşümüştün. Ayaklarında ayakkabı, sırtında palto yok. Hasta olacaksın. Şimdi sana postal ve gocuk vereceğim. Giy, üşüyüp hasta olma.”

O ana kadar suskun duran Ahmet amca birden:

“Komutanım onları nereden vereceksin?”

“Ambardan.”

“Ambar dediğin devlet malı mı?”

“Evet, devletin malı...”

Ahmet amca son derece ciddi bir sesle:

“Ben devletin ambarından bir çöp dahi almam.” Dedi.

Komutan ısrar etse de Ahmet amca diretti.

Komutan devletin parkasını almayan bu koca yürekli ihtiyara gıpta etti.

Ahmet amca akşama doğru köyüne doğru yürürken güneş de batmak üzereydi. Karnı acıkmış, günün tüm yorgunluğu üzerine çökmüştü. Ağzından çıkan buharlar önce kaşlarını, sonra bıyıklarını derken sakalını buz kesmişti. Köpek havlamaları, kurt ulumaları derken Ahmet amca yatsı ezanı

okunurken köyüne varabilmişti.

Nihayet evinin kapısında idi. Eli kapının tokmağına uzanırken dizlerinin takatı kesilmişti. Gözü yollarda kalan karısı sevinçle kapıyı açıp eşini içeri aldı. Hemen çoraplarını çıkardı. Hazırladığı herle aşını tasa doldurup sofrayı kurdu. Ahmet amca yemeğini zor yiyebilirdi. Günün yorgunluğuna dayanamayarak oracıkta uyuyakaldı.

Haziran ortalarına doğru komutan ve eşi hazırlıklarını yapıp Ahmet amca'yı ziyaret etmeye karar verdiler. Hazırlıklarını yapıp köyün yolunu tuttular. Köye vardıklarında köy halkı komutan ve eşini sevgiyle karşıladılar.

Muhtar: Komutanım Buyurun bir ayanımızı için diye, evine davet etti.

Komutan: Hayır, biz Ahmet amca'yı göreceğiz, dedi.

Komutan ve eşi muhtarın öncülüğünde Ahmet amcanın evine gittiler.

Fakir ama gönlü zengin savaş meydanlarının o yiğit gazisi komutanı birden karşısında görünce şaşırıyor. Komutan ve eşi çok ihtiyacı olduğu halde devlet malını kabul etmeyen bu yüce gönüllü kahramanın halini görünce göz yaşlarını tutamadılar.

Ahmet Amca'nın eşi misafirlere soğuk bir ayran ikram edip hal hatır sorup sohbet ettiler.

Komutan: “Ahmet amca biz seninle gurur duyuyoruz. Senin o mübarek sözünü hiç unutmadık, unutmayacağız da. Devletin ambarından bir çöp dahi alınmayacağını bize öğrettiğin için sana şükran borçluyuz.” dedi.

Komutan ve eşi o mübarek insanların ellerini öperek köyden ayrıldılar.

EĞİTİM

BİR KİTLE İMHA SİLAHI

”

Eğitim sistemi, bir nevi genç beyinleri öğüten kıyma makinesine dönüştü. Kalite artacağı yerde süratle düşüyor. Lisede okuyan bir evladımızın yazısını okuyabilmek için çivi yazısı uzmanı olmak lazım. İmla-noktalama desen hak getire. Hele meramını ifade etme hiç yok. Zira üniversite mezunu gençlerimizin çoğunun dilekçe yazmaktan bile haberleri yok.

Ahmet KARATAŞ

Eğitim yap-boz tahtasına döndü

Eminim ve iddia ediyorum ki, Siyonistlerin elinde olan küresel emperyalist sistem; kendi düzenini bozacak, başkaldıracak nesillerin ve liderlerin yetişmemesi için öncelikle ülkelerin eğitim sistemlerini kadük hale getirmeye devam edecektir. Bu gerçek, bizim ülkemiz için de geçerli. Özellikle aynı iktidar döneminde yerli yersiz bu kadar millî eğitim bakanının değiştiği nerede görülmüş? Bu iş, yap-boz oyuncağı değil ki. Her yeni program, bir eğitim neslini imha ediyor. Kalite artacağı yerde süratle düşüyor. Lisede okuyan bir evladımızın yazısını okuyabilmek için çivi yazısı uzmanı olmak lazım. İmla-noktalama desen hak getire. Hele meramını ifade etme hiç yok. Zira üniversite mezunu gençlerimizin çoğunun dilekçe yazmaktan bile haberleri yok. İletişim, saygı, sevgi, disiplin... Zaten tarihe gömdük. Geriye ne kaldı dersiniz, hayalleri yıkılmış milyonlarca gayri memnun üniversite mezunu. Aradığınız genç tipi buysa başardınız. Değilse, sisteme emanet ettiğimiz çocuklarımızın hayallerini niçin yıktınız, onları niçin sokağa bıraktınız?

Çocuklarımızın hatırı için

Bu başlık, eğitim felsefesi, sosyolojisi ve ekonomisi açısından ABD eğitim sistemini topyekûn topa tutan filozof John Taylor Gatto'nun kitabının adı. Yazar, Türkiye'de EDAM (Eğitim Danışmanlık Merkezi) tarafından Eylül 2018'de kitabın 7. baskısı yapıldıktan bir ay sonra Ekim 2018'de vefat etmiş.

Merak ediyorum, Türkiye'de kaç eğitim bakanı, kaç eğitim uzmanı veya kaç talim terbiyecisi bu kitabı okumuş olabilir?

Şayet Batı'nın modasına, tüketim ekonomisine ve kültürüne öykününceye kadar, bunun gibi evrensel ve objektif bilim adamlarının önerilerini kendi medeniyetimizin eğitim modelleriyle harmanlasaydık, eğitim sistemimiz yazboz tahtasına dönmemiş olurdu. Yazarın

deyimiyle bizim eğitim sistemimiz de bir kitle imha silahına dönüşmemiş olurdu. Sanatçı Wendy Zeigler, Gatto'nun bu kitabı hakkında şöyle diyor: "John Taylor Gatto, Amerikan eğitiminin saçmalığını ortaya koyuyor. Çocuklarımızın hatırı için onu dinleyin." David Boaz da şöyle diyor: "John Taylor Gatto, bize çocukların sadece geleceğin işgücü olarak eğitilmesi gereken bireyler olmadığını hatırlatıyor."

Gatto, şayet bugün sağ olsaydı, küresel ölçekte eğitim sistemlerinin çökmüş, sapkın, katil, kimliksiz, ekonomik hayvan yetiştiren çiftliklere dönüştüğünü görseydi zaten kahrından ölürdü. Eğitim sistemi, bir nevi genç beyinleri öğüten kıyma makinesine dönüştü. Bu sürecin başlangıcı Siyonizmin dünyaya çomak sokmaya başladığı iki yüz yıl öncesine dayanır.

Diplomalı işsizler ordusu

Bu yıl YKS sınavına 3 milyon 36 bin 945 aday girdi ve Ağustos ayı sonunda yerleştirme sonuçları açıklandı. Sizce kaç öğrenci istediği bölüme yerleşebilir. En az yüzde sekseni yine açıkta kalacak. Giremeyen bir pişman, giren bin pişman olacak. Çünkü mezun olsan da bir şey değişmeyecek. İşsizler ve vasıfsızlar ordusuna, sadece diplomalı bireyler olarak katılacaklar. Bu durumda çalışmak zorunda kalan ve ekmeğini taştan çıkaran mültecilere kızmaya hiç hakkımız yok. Onlar giderse birçok sanayici şartel indirir. Çünkü, çalışacak yerli ara eleman yok. Bizim gençlerimiz de üniversite okuyor veya mezun. Bu kadar okudum ben şimdi işçilik mi yapacağım diye iş beğenmeyecek, devlette masa başı bir iş umuduyla yıllarını KPSS peşinde heba edecek.

Gençlerimize yazık değil mi?

Şimdi soruyorum: bu memlekette istatistik bilen ve fütürolojiden anlayan bir kişi yok mudur? Dört yıl sonra bu ülkede kaç doktor, kaç hukukçu, kaç mühendis, kaç öğretmen ihtiyacı olacağını niçin hesaplayamazlar? Arkadaşım kusura bakma, sen mezun olduğunda senin seçtiğin bu meslekte adama ihtiyaç yok diye öğrenciler niçin yönlendirilmiyor? Hatta madem ihtiyacın yok niçin kontenjan açıyorsun? Her ilçeye vasıfsız sıradan üniversite açmaya mecbur muydun? Yükselt kotayı, hak eden kazansın, kazanamayan da değişik meslek kollarına yönelerek hayata atılsın. Bunun adı, hükümet açısından kendi topuğuna sıkmaştır. Milyonlarca gayri memnun kitle, doğal olarak muhalefet seçmeni olarak karşına geçiyor. Hâlâ bunu

fark edemediyse ben daha ne diyeyim? Böylece iktidar, hem kendine hem de gençlere yazık ediyor. Hem de çok yazık. Çocuklarımız yerleşme sevincini bile yaşamadan kısa sürede başlarına gelecekleri görecekler. Pusuya yapıp da hata yapmalarını bekleyip gayri memnun kitleyi konsolide ederek siyasi rantta çevirmeye çalışan muhalefet stratejisini de etik bulmuyorum. Ama birileri, bana bu eğitim sisteminin aciz ve perişan halini açıklasın. En büyük korkum ve düşüncem, geleceğimizi emanet edeceğimiz gençlerimiz. Umarım daha da kötü tablolarla karşılaşmadan eğitim politika ve stratejilerimiz sil baştan ele alınır.

Gönül Dili Türkçemiz

Nuray ALPER

”

Türkçenin seçkin kimliğiyle sadece bu topraklarda gezintiye çıktığını zanneden aldanır. Vatanının nüvesinde taşıdığı itibarı sesine, sembollerine takarak diyarlar dolandır dilimiz bizim. Dünyanın yalnız bırakılmış, tenhalaştırılmış her köşesine ellerini uzatan sevgi köprülerinin ardında da-ima onun kadim sesini duymamız bundandır.

Türkçenin derinliklerine dalınca, gözlerime on sekiz bin evrenden daha yüksek bin evren göründü. (Ali Şir Nevâî)

Lisan, Allah'ın insana bahşettiği en büyük keramettir. Çünkü düşünce onunla boşalır oluklarından, bilgi onunla vücuda gelir. Muhabbet hasbî hâle onunla inkılap eder. Kâinatın şifreleri ona üflenen kelâm mucizesi ile çözülür, onunla heybesindekileri aşikâr eder niyet. Kalbin, ruhun, zihnin, bedenin tercümesidir dil. Fitratın sözcüsü, duyguların elçisidir.

Ferdin terakkisi dilde belli eder kendini. Kültür dilde devridaim eyler; hikâyelerin, şiirlerin, mektupların, romanların raflarına dizilen ve ismine alfabe denilen o mucizevi şekillerde gelişim gösterir. Sadece yazılı metinlerin mührü değildir o, yazıdan önce de destanların, masalların, ağıtların, şarkıların içinden seslenir insanlığa. Toprağın göğsünde bü-

yüyen fidan gibi, köklerine sınımsız tutunarak büyüyen insan da dalları göğe uzanırken kelimeleriyle çiçeklenir. Bu nedenle, dili hafızasıdır toplumun ve bireyin. Çünkü gelenek, öz ve ruh diliyle aktarılır nesillere. Dil, heybesinde taşıdığı kelimelerle nice kalbe meskendir. İflahı mümkün olmayan âşıkların teselli mekânları, ilim müptelâlarının dergâhı, çalgın şairlerin kozasıdır kelimeler de. İşte bu bilinç hâlinde kopan bir aşkla “kelime, ormanda uyuyan dilber, şair, uzaklardan gelen şehzade. Öyle seveceksin ki kelimeleri, sana yetecekler. Kelimeler benim sudaki gölge, okşayamam onları, öpemem. Bir davet olarak güzel kelime ve muhterem. Gönülden gönüle köprü, asırdan asıra merdiven. Kelime, kendimi seyrettiğim dere. Kelime, sonsuz kelime Âdem...” söylemini pusulası yapar, kelimelerinin kudretiyle mukavemet gösterir cihana Cemil Meriç Bu Ülke'sinde...

Dil, duygu ve düşüncelerimizin terbiye edicisidir. Değil mi ki gönül imbiğinden süzülerek ona üflenen duygu ve düşünceler kendini kontrol ettikten sonra sese ve şekle bürünür. Bu anlamda, terbiye ettiği kadar şekillendiricidir. Medeniyetlerin ve milletlerin sözcüsüdür dil; yuvasıdır onların, sığınağıdır, birlik ve beraberlik hissini tezahür mekânıdır. Bir milletin dili ise mazisiyle ilintilidir. Dev bir mazinin içinde Türkçe, yerküreye kök salan bir imparatorluğun dili olduğu için mensupları ne kadar talihlidir. Yunus Emre'yi, Hoca Nasrettin'i, Karacaoğlan'ı, Pir Sultan'ı, Şeyh Galip'i, Yahya Kemal Beyatlı'yı, Ahmet Hamdi Tanpınar'ı, Mehmet Akif Ersoy'u ölümsüzleştiren lisan güzelliğinin adıdır Türkçe. Büyük adımlarla yaşayıp gidenlerin bıraktığı gibi, ben öldüğümde de bende kalanın yaşayacağı ve yaşatacağı bir aidiyet makamı... Köklerimizdir bizim; nereye gidersek gidelim yanımızda götürebileceğimiz sevgili hazinemiz. Ömrün uzun yollarında, içimizde taşıdığımız yabancılığın ağırlığıyla göçtüğümüz herhangi bir uzakta, tanıdık bir simanın dudaklarından havalanan beyaz güvercindir Türkçemiz. Heyecanın çektiği tebessümün fotoğrafı, aşına bir kucaklaşma ânıdır... Cümle hududu yok sayan, vaktin çerçevelerini kıran, kabına sığamayan hasbihâl durağıdır. Türkçe karşısında samimiyetin inşa ettiği hiçbir merhale tesadüfi değil. Çünkü uğruna can feda edilen, kan dökülen ve göklerden gelen bir armağan gibi bize bahşedilen bu dil, duygulu bir dildir; düşüncenin olduğu kadar duygunun dili. Bu sebeple kanımıza, damarlarımıza zerk edilen Batılılaşma çabalarının içinde dikiş tutmaz, sindirilemez bireyselleşme başlığı altında sunulan yalnızlaştırma hamleleri. Çevresinde bağdaş kurulan akşam sofralarına, izzet ve ikramla süslenen akraba ve komşu

oturmalarına, dumanı üstünde dost sohbetlerine, bölüşülen gözyaşlarına, çoğaltılan sevinçlere, kara bir bulut gibi üzerimize çöken felaketlerde hafif uykusundan kaldırılan dayanışma ve yardımlaşmaya kapılarını açan Türkçemizin yalnızlığa tahammülü yoktur.

Çağlara; asırdan asıra giden yollara kuşbakışı bir nazar sarf edildiğinde, yüksek bir mevkide görünür o. Ayağında salladığı evladını uykunun kollarına emanet ederken billur sesiyle türkü söyleyen ananın, günü geldiğinde o evladı kanı ve canıyla vatanın hizmetine yolcu ediş duasıdır bu topraklarda Türkçe. Emeklemeye başlayan bir bebekte heyecanın ilk hecesi, "oku" ikazına matuf yaşa ulaştığında sevincin abecesidir. Hülyasını kanaviçeye işleyen suskun ve mahcup kızların çeyiz sandığından çıkarıp beyine emanet ettikleri saklı kelimesidir Türkçe. Umut bekçilerinin ağaçlara bağlanan dileği, ilk görev yerine atanan öğretmenin mukaddes yeminidir. Baharı karşılayan, Hızır ve İlyas buluşmasının neşesi olan Hıdırellezde toprağa bırakılan ümidin sesidir. Çeşme başına, ırmak kıyısına eğilen kadınların kötü rüyasını suya anlatma tesellisidir. İtrilerin, İsmail Dede Efendilerin, Hacı Arif Beylerin bestelediği gönül taneleridir bu topraklarda Türkçe. Fazıl Hüsnüde "ses bayrağı", Yahya Kemal'in "ağzımda anamın ak sütüdür" dediği mukaddes mayadır o...

Türkçenin seçkin kimliğiyle sadece bu topraklarda gezintiye çıktığını zanneden aldanır. Vatanının nüvesinde taşıdığı itibarı sesine, sembollerine takarak diyarlar dolanır dilimiz bizim. Dünyanın yalnız bırakılmış, tenhalaştırılmış her köşesine ellerini uzatan sevgi köprülerinin ardında daima onun kadim sesini duymamız bundan-

dır. Büyüktür, ak alınlıdır, güzeldir; bunun için değer taşıyan her şey gibi zaman zaman zulme uğramış, hırpalanmıştır. Dilimizin kendi topraklarına sığmakla kalmayıp sınırlarından taşan, cihanı dolaşan adımlarından korkan üst akıllar "böl, parçala, yönet" felsefesine yaslanarak onun üzerinden birlik ve beraberlik sağlamak üzere bir araya gelen ulusların ayrışması için önce alfabeyi kullanmışlardır.

1920'lerdeki özverili çalışmalarla dünya sathındaki bütün Türklerin Birleştirilmiş Yeni Türk Alfabeti hareketini kabul etmesine 1928'de Türkiye de eklenince, Türk Birliği'ne giden yol açılmıştır. Sovyet Rusya'nın, arzın okyanusu olacak bu hareketi tehdit olarak görmesiyle dil birliğini tesis edecek alfabeye ortadan kaldırılarak Kiril alfabesi devreye sokulmuştur.

Davasına omuz veren, dil beraberliği için ömür çürüten pek çok bilim insanının izleri ise tehditlerle, sürgünlerle, idamlarla silinmeye çalışılmıştır. Oysa arka planda hâlâ, dağınık da olsa bir gönül birlikteliği durmaktadır. Neticede el ele tutuşan, kızıl elma ülküsüne tohum eken, dua diken o saklı bahçenin mensuplarıdır Türkçeye gönül verenler. "Bugün değilse de bir gün" temennisi, dünya döndükçe sürececek bir şarkı gibi göğsümüzde ağırlandırmaktadır.

Türkçe'nin alın yazısındaki acılar, Türk milletlerinin alfabe üzerinden ayrıştırılmasından mürekkep değildir elbet. Bu zengin dil kendi içinde dâhi "dilme sadeleşme" başlığı altındaki ideolojik kırılma ve sapmalara kurban edilmiş, düşman politikalara hizmet götürenler tarafından onu daraltma amacı güden dar perspektiflilerin hedef tahtası hâline getirilmiştir.

Oysa o, tabiatı itibariyle ideolojilere ram olmayacak bir karakter taşımaktadır. Nitekim dışarıdan müdahaleyi içselleştiremeyen dilimiz toprak, hava, bitki, su nasıl kendini yenilemekteyse aynıyla kendini yenileyen, zamanın içeriğiyle paralel ilerleyen bir yapıdadır. Onun bağrında taşıdığı zengin madeni özümseyenler ise “sorun” ne kadar bizimse “mesele”nin de o kadar bizden olduğunu, “problem” ne kadar bizimse içinde devasını saklayan “derd”in de o ölçüde bize dönük durduğunu, “müşkül”ün “dava”ya bir engel teşkil etmediğini bilir.

Dolayısıyla dilde reform başlığı altındaki köksüz hareket, suni bir müdahale olarak anılmaktan öteye geçememiş ve edebiyat gibi dil ile rabitalı musiki, tiyatro, sinema da bu istilâya imkân tanımamıştır.

Bugün artık bilinmektedir ki divan edebiyatı üzerinden başlatılan dil tartışmaları köklerin yitirilmesine yöneliktir. Sözün Doğrusu adlı iki ciltlik eserinde dil ve dinin varlık sebebimiz olduğunu söyleyen Yavuz Bülent Bakiler de divan edebiyatına yapılan saldırıların sadece aruz veznine bağlanamayacağına dikkat çekerken, bu acı hakikati kast etmiş olmuyor muydu? Sonra, Nihat Sami Banarlı Türkçenin Sırları isimli ölümsüz eserinde yer alan ve onun önce Asya dilleri, sonra dünya dilleri arasındaki yerini, değerini ve millî karakterini tayin etmeyi amaçlayan “İmparatorluk Dilleri” adlı metninde, tarih ve kaderin yalnız milletlere karakter vermekle kalmayacağını, millî dillere de karakter vereceğini vurgularken dilin tarihi, coğrafyayı, milletinin askerî, dinî ve siyasi yapısını içinde taşıyan bir kudretin ifadesi olduğunu söyle-

mek istemiş sayılmıyor muydu?

Dolayısıyla Nihat Sami Banarlı'nın ifadesiyle “dil mevzuu bir ilim, bir sanat, hatta bir aşk mevzuuydu.” Zira tarih, millet, din, vatan, dil gibi kavramlar vücudu meydana getiren uzuvlar gibi birbirlerine görünmez iperle bağlanan bir aşkın parçalarıdır. Bu anlamda dil de diğer parçalarının korunması için titiz bir muhafazaya ihtiyaç duyar. Bunun ötesinde millet, toprak, vatan gibi diğer pek çok parçanın yanında dilin köprüler inşa etmek gibi bir vazifesi de vardır. Köprülerin muhkem ve korunaklı olabilmeleri ise titizlikle dokunmuş olan bu mukaddes yapının, tarihi öğelerden arındırılmasına değil, onları içinde barındırmasına bağlıdır.

Türk Dili üzerine sayısız metin kaleme alan Mehmet Kaplan Kültür ve Dil adlı kitabının “Türk Dili” adlı makalesinde “Türkçeye yabancı dillerden girmiş olan her kelimenin tarihî ve kültürel bir manası vardır. Onlar Türklerin diğer milletlerle olan kültür alışverişinin delilleridir. Bize düşen onları çıkarmak değil, anlamağa ve değerlendirmeye çalışmaktır” demekte, dilin ardındaki devasa kültür mirasına vurgu yaparken onun köprü işlevine de dikkat çekmektedir. Aynı metinde Türk dili denildiğinde sadece Türkiye Türkçesinin göz önünde bulundurulmasının yanlışlığına temas ederek onun, Türk milletleri arasındaki bağlayıcılığını da anlatmaktadır.

Türkçe sadece bir ifade aracı değil, mazisi ve hitap ettiği coğrafyalarla bir kültür ırmağı, medeniyet çağlayanıdır. Yüksek bir idraktır o, kendine özgü sesi ve sentaksıyla bir sevme biçimidir. Yüzyılların mutlu, umutlu, muştulu, ağırlı, sancılı yollarında, dillerde ve gönüllerde yer

tutan nice ölümsüz eserin ifadesi, iradesidir. Kutlu bir davanın elçisi olarak elinde sureti ay ve yıldızdan müteşekkil asası, gönül seferlerine çıkan, kıtalar dolaşan ihtiyar bir âlim ve ariftir Türkçemiz. Sahip olduğu müzikaliteyle asaletin çerçevesi, nezaketin duru çehresidir. Olmasaydı ne yapardık; duygularımızı hangi ses kalıbının içinde canlandırırdık, nasıl tutardık ellerinden bir aşkın, mazimizi atıye nasıl taşırdık sorularını cevapsız bırakan gönül devletimizdir o bizim.

Bilinen zamanyla doğumu Gök-türklere varan ve mahşer meydana yeniden dirilecek olan Türkçeye o kadar borçluyuz ki, nice yazıp söylesek onun mensupları olmanın bedelini ödeyemeyiz. Zira yüzyıllar içinde inşa edilmiş her sözcük tanesi için bir ömür talep etse hakkıdır o bizden... İşte tam burada, Yahya Kemal Beyatlı'nın “Heyhat, bir kimse zuhur edip de lisan fikrini bizim kafalarımızda kutsileştirmede” diyen sesi, haklı bir serzeniş olup duruyor karşımızda... “Bugünkü Türkçe” başlığı altındaki bütün bir metin boyunca titreyen göğsünü gönüllerimizin üzerine koyarak Türkçeyi bir dert, bir sorumluluk ahlâkıyla kucaklayamayanları esfle yâd edişi Hak'tan bir suret gibi bekliyor işte orada:

Lisan bahsi açıldıkça: “Hâlâ mı o bahis?” diyerek bezginlik gösterenler, bana acınmaya lâyıık, gözlerini gaflet bürümüş, en zavallı kayıtsızlar gibi görünüyorlar. Vatan bahsi açıldığı bir yerde: “Hâlâ mı o bahis!” diyecek bir Türk, menfur bir kayıtsızlık göstermiş sayılır. Bu telakki, lisan bahsine olan kayıtsızlığa karşı bu derece varittir.

Millet Derneği'nin düzenlediği “Bugünden Yarına Köprü: Türkçe” düz yazı yarışmasında mansiyon ödülü alan eser

MESEL / MASAL

Şerife SARITAN

Bizde eskiden mesel anlatılırdı.
Biz mesel anlatmayı unuttunca,
Bize masal anlatır oldular bize.
Şimdilerde mesel anlatacak dedelerimiz yok artık.
Öyleyse kim anlatacak evlatlarımıza bu meseli
Ben diyeceğim sana:
Şimdi topla çocuklarını ve torunlarını
Karşında hilal olsunlar.
Onlar hilal sen yıldız ol.
Yıldız ol ki, hilal ile yıldızın
Kıyamete kadar ayrılmayacağını bilsinler.

Ey anne!
Mesele başlamadan önce
Yıldızın hilale olan aşkını anlat.
Önce aşkı öğrensinler.
Aşkı öğrensinler ki Mevlana'yı, Yunus Emre'yi
Hoca Ahmet Yesevi'yi anlasınlar.
Anlasınlar ki aşk cefasız olmazmış.
Sonra Medine'de ki gülü anlat.
Medine gülü, neden bu kadar güzel kokar.
Neden Medine'de bülbül başka öter?

Ey anne!
Söyle hilale
Bizde zirve karlı dağların tepesi değil.
Ebu Bekir'in teslimiyetinde olduğunu bilsinler.
Şimdi aşkı öğrendiniz mi hilallerim.
Öyleyse size mesel anlatabilirim.
Mesel nedir ey yıldız?

Ey hilal meseli Kaşgarlı Mahmud'a sor.
Hem meseli hem masalı anlatsın.
Sonra, Divan-ı Lügat'it Türkü yeniden yazsın.
Yazsın ki yere düşen Türkçe ayağa kalsın.
Ey yıldız, mesele ilk önce annenden başla.
Cennet annelerin ayakları altındadır.
Hadisi şerifini unutma.

Sen unutma ananı, atanı
Doğduğun yer olan Doğu Türkistan'ı
Altay dağlarını, Orhun abidelerini, o da unutmasın
Türk'ün dünyaya Altaylardan yayıldığını bilsin.
Anlat ki Ötüken'de doludizgin at koşturan kızlarını
Ve on altı yiğit evladını öğrensin.

Sonra hilale Filistin'i göster.
Abdülhamit Han'ın göz bebeğini
Ey Abdülhamit Han!
Göz bebeğin bu gün kanlar içinde
Ötelerden eşlik et sen bize
Ettiğimiz dualar arşı titrersin
Hak Teâlâ Selahaddin Eyyübi' yi bir kez daha göndersin.
O büyük kumandan ayrılırken Filistin'den
Mescid'i Aksa'yı İğdirli on başı Hasan'a bıraksın,

Ve ona şunu desin:
Sen yalnızca bedenle değil
Ruhunla da kıyamete kadar nöbettesin.

Ey anne!
Mekke'nin de fethini anlat hilale
Anlat ki bir damla kan dökülmeden de
Şehirlerin feth edileceğini öğrensin.
Sonra bu meseli bir de peygamberinin izinden giderek
Mekke, Medine ve Kudüs'ü kan dökmeden
Teslim alan Yavuz Selim'den dinlesin.
Peygamberinden ayrı kalan
Onun hasretiyle yanan
Eyyub el Ensari'ye kutsal emanetleri getiren
Fahrettin paşayı da anlat.

Malazgirt'te beyaz kefenini giyip
İki yüz bin kişilik Bizans ordusuna karşı
Elli bin askeriyle destan yazan Alparslan'ı anlat.
Cehenneme dönen Bosna'yı
Evlad-ı Fatihan için gül bahçesine çeviren.
Bilge lider Aliya İzzetbegoviç'i de anlat.
Memluklu Sultanı Baybars'ı
Moğol'a haddini bildiren Celaleddin Harzemşah'ı
Koskoca Çin ordusuna kafa tutan
Osman Batur'u da anlat

Bunlardan başka
Bir de asrısaaleti anlat.
Asrısaaletteki Enes bin Malik'i
Ve yetim çocukları anlat
Anlat ki Hz. Ömer
Asrısaaletten günümüze uzansın
Ömer öyle bir gelsin ki
Adaletiyle arz titresin.
Şeytan onu görünce yolunu değiştirsin.

Bir mesel daha anlatmak istersen
Şu sözü hatırla!
Ardınızda düşman gibi deniz
Önünüz de deniz gibi düşman.
Nereye kaçacaksınız?
Sen hatırla ki Endülüste
Sekiz asırlık bir hâkimiyetin
Temellerini atmak için,
Gemileri yaktıran
Tarık bin Ziyad'ı öğrensin.

Şimdi kaldır başını gökyüzüne ey hilal!
Gördüğün o kuş Kafkas kartalıdır
İzle, şimdi iyi bak,
Kâbe'nin damına konan bu kartal
Şeyh Şamil'dir.

Ayasofya'yı görünce hüznümlendin mi?
Ey yıldız.

Öyleyse hilale
Fatih'in gemileri karadan nasıl yürüttüğünü anlat.
Sen hilale Fatih'i anlat ki
Hilalde bugün gemileri gönüllere yürütsün.

Şimdi meseli öğrendin mi? Ey hilal
Mesel hakikat, masal hayal...

Akaid

İman'ın Pusulası

Hüseyin TOPTAŞ

Peygamber Efendimizin İslam'ı tebliği ile başlayan süreçte Sahabe-i Kiram ilk kaynaktan ve ilk ağızdan vahyi ve vahyin uygulamalarını görüyorlar, karşılaştıkları problemleri Allah Resulüne götürerek çözüyorlardı. Asr-ı Saadet döneminde Müslümanlar arasında akaid sahasında herhangi bir ihtilaf görülmemiştir. Allah Resul'ünün ahirete irtihali sonrasında başlayan saltanat kavgaları, siyasi iç çekişmeler ilk kaynaktan uzaklaşıldıkça farklı düşüncelerin müslümanlar arasında yaygınlaşmaya başlamasına sebep olmuştur.

İlk fikir çatışması, Peygamber Efendimizin defin işlemlerinin yapıldığı esnada halife seçimi meselesinde başlamıştır. Cemel Vak'ası ve Siffin Savaşı sonrasında ortaya çıkan farklı görüşler, akaid problemlerini ortaya çıkarmıştır. Kader meselesi, Allah'ın sıfatları, büyük günah işleyenlerin durumu, ahiret konularında Kaderiyye, Cebriyye, Cehmiyye, Havaric, Şia, Mutezile vb. gibi mezhep ve fırkaların ortaya attıkları görüşler, Müslümanlar üzerinde etkili olmuştur. Bu fırkalara karşı Ehli Sünnet olarak değerlendirilen Selefîyye, Maturidi ve Eş'ari itikadi mezheplerinin İslam inancını müdafaa eden çalışmaları, akaid ve kelam ilminin oluşumunu sağlamıştır.

Ehli Sünnet ekolünün yaptıkları çalışmalar, bidat ehlinin Müslü-

manlar üzerindeki olumsuz etkisini kırmasında önemli katkıları olmuştur. Bu gruplardan büyük kısmı tarihin akışında yok olarak günümüze kadar gelememiş; Havaric, Mutezile ve Şia ise etkilerini günümüzde kısmi olarak da olsa devam ettirebilmişlerdir.

İslam tefekkür tarihinde selef akidesinin fazla muhafazakâr olduğu telakki edilmiş, buna mukabil Mu'tezile metodunun ise naslardan fazla uzaklaştığı tespit edilmiştir. Her ikisinin ortası, mu'tedil olan ehli sünnet kelimcilerinin yoludur. Bu mukayeseyi bir misal ile açıklamaya çalışalım:

Kur'an-ı Kerimin muhtelif ayetlerinde «vezn»in hak olduğu, yani ahirette sevap ve günahların tartılacağı haber verilmiştir. Bunu teyit eden hadisler de mevcuttur. Mu'tezile, kendi devirlerindeki fizik bilgilerine dayanarak ve ahiret alemini dünya kanunlarıyla ölçerek dediler ki: «Ameller (sevap ve günah) kemiyet değil, birer keyfiyettir, binaenaleyh ağırlığı olamaz ve tartılamaz; bununla ilgili ayetler tev'il edilmelidir». Buna mukabil Selefîyyeden bazıları, işi tamamıyla maddileştirmişler, «vezn ve mîzan» (tartma ve terazi) denilince devirlerindeki tartı işlemini ve teraziyi hatırlayarak şöyle demişlerdir: «Ahirette teraziler kurulur, defterler açılır, amel sahifeleri sağa-sola uçar gibi çevrilir... Terazi, iki göz

ve dili olan bir alettir ki amellerin tartılmasına yarar» diyerek 'vezn'i yorumlamışlardır. Ehli sünnet kelimcilerine gelince, onlar veznin ve mizanın hak olduğunu kabul etmişler, bu değerlendirmenin ahiret âleminde nasıl vuku bulacağını kat'i olarak kestirmenin mümkün olmadığını beyan etmişlerdir.

Kur'an-ı Kerim'in haber verdiği 'vezn' konusunda bir grup, aklına güvenerek nistan uzaklaşmış diğer bir grup ise dönemlerindeki tartı aletleri ile teşbihte bulunarak ayeti yorumlamışlardır. Ehli sünnet kelimcilerine gelince, onlar da veznin ve mizanın hak olduğunu kabul ederek nasıl gerçekleşeceğinin bilinemeyeceğini, ahiret dediğimiz öbür âlemin imkân ve şartlarını bu dünyadakilere benzetmeye hakkımız yoktur, demişlerdir.

İslam dünyasındaki ilk tekfir hareketi, Havaric ile başlamıştır. Bu fırkanın kanaatine göre, büyük günah işleyen mümin hemen kâfir olur. Mutezile ise buna yakın bir görüş beyan ederek büyük günah işleyen kimse imandan çıkar ancak hemen küfre girmez. Küfür ile iman arasında bir yerde bulunur. Ölünceye kadar tevbe ederse imana döner, aksi halde kâfir olarak ölür. Ehli Sünnet çoğunluğunun anlayışına göre ise ehli kible (Kâbe'ye doğru namaz kılmanın şiarından olduğu- nu kabul edenler) tekfir edilemez.

”

İslam inancına tamamen aykırı görüşler günümüzde de maalesef kitle iletişim araçları da kullanılarak tekrar tekrar gündeme getirilerek İslam inancının temelleri sarsılmaya çalışılmaktadır.

Şia ise hilafet ve imameti oruç, hac gibi dinin rükünlerinden olduğunu belirterek Nas ile belirlenen (tayin edilen) imamların küçük ve büyük günahlardan korunduklarını iddia edip imamların masum olduklarını ileri sürerek ideolojilerini bu siyasi temel üzerine kurmuşlardır.

Her hareket ve düşünce ekolü, ayetlere kendi bilgi ve içtihat ölçülerine göre yorumlar katarak görüşlerini açıklamışlardır. Bu fırkaların ortaya çıktıkları zamanda ileriye sürdükleri görüşler ehli sünnet alimleri tarafından kabul görmemiştir. Bunların düşüncelerini çürütmek, ehli sünnet inancını savunmak için kelim ve akaid ilmi sahasında birçok eser verilmiştir.

İslam inancına tamamen aykırı görüşler, günümüzde de maalesef kitle iletişim araçları da kullanılarak tekrar tekrar gündeme getirilip İslam inancının temelleri sarsılmaya çalışılmaktadır. Ortaya atıldıkları dönemlerde rağbet görmeyen düşüncelerin yeniden planlı bir şekilde İslam adına piyasaya sürülmesini, iyi niyetle dinimize yapılan hizmet olarak görmek mümkün değildir. Bazı akademik çevreler ve değişik cemaat grupları tarafından tartışma konusu yapılan konular, Müslümanların zihinlerini bulandırmaktan öteye geçmemektedir. Farklılıkları gündeme getirenler,

buradan hareketle, Müslümanlar arasında çatışmaların fitilini ateşlemektedirler. Bunu anlamak için Ortadoğu coğrafyasında son yıllarda yaşanan olaylara bakmak yeterlidir. Bu tartışmaların yoğun olarak yapıldığı günümüzde gençlerimizin deizme doğru kaymaları da acı bir gerçek olarak ortadadır.

Deizm; Tanrı'yı yalnızca ilk sebep olarak kabul eden, evreni bir Tanrı'nın yarattığına inanmakla beraber yaratıcının evrene hiçbir müdahalesi olmadığını ve olmayacağını savunan, vahyi, peygamberi, ahireti reddeden görüştür.

Konda Araştırma Şirketinin on yıllık (2008- 2018) toplumsal değişim başlıklı araştırması çok düşündürücüdür. Araştırmaya göre;

Kendini dindar olarak tanımlayanların oranı on yılda (2008- 2018) yüzde 55'ten yüzde 51'e gerilemiş.

Kendini ateist olarak tanımlayanların oranı yüzde 1'den yüzde 3'e, kendini inançsız olarak tanımlayanların oranı ise yüzde 1'den yüzde 2'ye çıkmıştır.

Bir tarafta İslam düşmanlarının dinimizi dejenere etmek için yaptıkları çalışmalar diğer taraftan da farklı düşünce ekollerinin ortaya attıkları görüşler zihinlerde istifhamlar oluşturmaktadır. Zihinlerdeki kafa karışıklığını gidermek amacı ile Müslümanın amentüsü diyeceğimiz İslam inancının temellerini oluşturan Akaid konularını incelemeye çalıştım. Harici, Mutezile, Kaderiyye gibi fırkaların görüşleri ve onlara verilen cevapları aktarma yerine, Kur'an ve Sünnet ışığında titiz bir çalışma ile öz olarak konuları değerlendirmeye özen gösterdim.

Yaz serimizin... anlaşılmasına vesile olmasını temenni eder, insan olduğumuz için çalışmamızda hata yapmışsak Rabbimden hatalarımızı affetmesini niyaz ederim.

HUKUK TEAMÜLLERİNİN KÖKLÜ GELENEKLERİ TERK Mİ EDİLİYOR?

”

Yeryüzünde hiçbir uygarlık tek bir inanç ve kültürün eseri değildir. Hem geçmişin izlerini yaşatır hem iletişim halinde bulunduğu diğer uygarlıklardan etkilenir hem de günün ihtiyaçlarına göre kendini revize eder.

Abdulkadir TÜRK

Son zamanlarda, Türkiye Cumhuriyeti Devleti mahkemelerinde alınan kararlar böyle bir soruyu akla getiriyor insanda. Bu ve benzer soruları akla getiren ana neden odur ki, kadim tarihimizin mülkleri ayakta tutan, vicdanları onaran, milletini onurlandıran kadı kararlarına hasret bir süreç yaşıyoruz.

En son, Sinan Ateş davasında görülen ve vicdanları sızlatan yargı sürecinden sonra, hukuk tarihine, “Dilan’lar Davası” olarak geçen, lâkin, yılan hikâyesine dönen, ilginç ve şüpheli bir seyir izliyor toplum. Devletin mahkemeleri, konunun ana başlığını önce, “Kara Para Aklamak” şeklinde orta yere koydu. Sonra da, bulduğu ve karine kabul ettiği

onca bilgi ve belgeleri resmi kayıtlarına alarak, birinci derece zanlılar hakkında onlarca yıl müebbet hapis istedi. Yine, devlet mahkemeleri bizzat ve bizâtihi güçlü delillerle suçların sabitliği noktasında kamuoyuna kuvvetli refere kaynağı oldu. Peki, ne oldu, nasıl oldu da o kadar kuvvetli delillere rağmen bütün zanlılar bir anda serbest bırakıldı?

Köklü gelenekleri olan Türk mahkemeleri, marazi, yanlış ve eksik, zanlı ve suçlu tespit hastalığına mı yakalandı yoksa? Mahkeme kararlarının arka planında, çirkin kara paraların, şaibeli şöhretlerin, şeytani siyasi hesapların tiksinti veren etkileri mi var ya da? Karar verenlerin vicdanını bilmem lâkin,

kamuoyunun vicdanı, değil yaralanmak, param parça oldu.

Konunun en üzüntü veren ve sosyo-moral tahribatı yapan yanı ise, Türk insanının, Türk adaletine olan güven duygusunun tahribata uğramasıdır.

Güven, insanların, “bana, ya da bize güven” edebi ve hamasi çağrılıyla oluşmaz, ahlak ve adaleti ayakta tutan, işleri sözleriyle uyumlu olan, onurlu ve istikrarlı duruşlarla oluşur.

Bağımsız ve bağlantısız hakimler ve savcılar bir şeylerin hatırına, bağımlı ve bağlantılı hâle mi geliyor yoksa Türkiye’de? Unutmayalım, devletin itibarı; önder ve örnek yöneticilerin, hakim ve savcılarının tutum ve kararları ile yakından ilgilidir.

Siz de Gençsiniz; Siz de davetlisiniz

ANKARA GENCLİK BULUŞMASI

GENCLİK BULUŞUYOR
BİR MİLLET
UYANIYOR!

20 EKİM
PAZAR 2024

Topçu Mahallesi 1558. Cad. No: 33
Etimesgut/ANKARA
Korkut Ata Kongre ve Kültür Merkezi

MİLLET PARTİSİ

www.milletpartisi.org.tr

@milletpartisi

MAZLUMLAR AKLIMA DÜŞTÜĞÜ ZAMAN

Osman ÇEVİK

Yüreğim kan ağlar, gözüm yaş dolar
Mazlumlara aklıma düştüğü zaman
Gönlüm kara bağlar, kalbimse sızlar
Türkistan aklıma düştüğü zaman

Kabına sığamaz bu yağız yiğit
Ne kadar bilsem de dinlerim öğüt
Derdimi yazmaya yetmiyor kâğıt
Milletim aklıma düştüğü zaman

Tevazudur yolum, sade yaşarım
Vatan millet için her dem koşarım
Coşkun ırmak gibi çağlar, coşarım
Zaferim aklıma geldiği zaman

Sıra dağlar engel olsa ne yazar
Feraset hileyi, tuzağı bozar
Yüreğim dağlarda korkusuz gezer
Mücadelem aklıma geldiği zaman

Hay deyince engelleri aşarım
Hak davanın arkasından koşarım
Mazluma, garibe kucak açarım
Türklüğüm aklıma geldiği zaman

Çevik der ki geçen günlere bakmam
Ye'se düşüp asla ağıtlar yakmam
Haktan gayrisine boynumu bükmem
Kimliğim aklıma düştüğü zaman